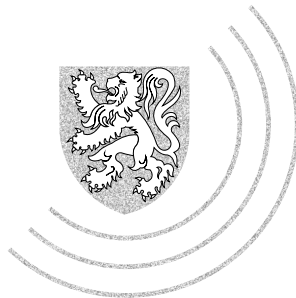

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **200** (2009-2010) – Nr. 6
ingediend op 5 februari 2010 (2009-2010)

Beleidsnota

Sport

2009-2014

Topsportactieplan II

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heren Kris Van Dijck en Wim Wienen

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Philippe De Coene.

Vaste leden:

de heren Carl Decaluwe, Paul Delva, Johan Verstreken, Veli Yüksel;
de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Wim Wienen;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Herman Schueremans;
de heren Philippe De Coene, Chokri Mahassine;
de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

de heer Ludwig Caluwé, de dames Martine Fournier, Vera Jans, Tinne Rombouts;
de heer Chris Janssens, de dames Katleen Martens, An Michiels;
de heren Peter Gysbrechts, Bart Tommelein;
de dames Caroline Gennez, Yamila Idrissi;
de heren Wilfried Vandaele, Kris Van Dijck;
mevrouw Ulla Werbrouck;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Stukken in het dossier:

200 (2009-2010) – Nr. 1: Beleidsnota
– Nr. 2 t.e.m. 5: Met redenen omklede moties

283 (2009-2010) – Nr. 1: Topsportactieplan II

INHOUD

I.	Toelichting van de beleidsnota Sport 2009-2014 door de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport.....	4
1.	Sportparticipatie verhogen zodat meer mensen levenslang sporten.....	5
2.	De kwaliteit van het sportaanbod verhogen met alle actoren en op alle niveaus	6
3.	Een gezonde sportbeoefening en het vrijwaren van de integriteit van de sport op alle niveaus	6
4.	Een succesvol topsportbeleid door het creëren van een optimaal topsportklimaat en een duidelijk afgebakende organisatiestructuur.....	6
5.	Het optimaliseren van de omgevingsfactoren	9
6.	Het voeren van een planmatig sportinfrastructuurbeleid	9
7.	Een efficiënt en effectief sportbeleid	9
8.	Doorwegen op internationale discussies en het internationale sportbeleid	10
II.	Toelichting van het advies van de Vlaamse Sportraad op de beleidsnota Sport 2009-2014	10
III.	Vragen van de commissieleden aan, en antwoord van de Vlaamse Sportraad	13
IV.	Bijkomend antwoord van de Vlaamse Sportraad	17
V.	Vragen en opmerkingen van de commissieleden over de beleidsnota Sport..	19
1.	Standpunt van de heer Johan Sauwens	19
2.	Standpunt van de heer Johan Deckmyn	22
3.	Standpunt van mevrouw Caroline Gennez	24
4.	Standpunt van de heer Peter Gysbrechts	26
5.	Standpunt van de heer Kris Van Dijk	28
6.	Standpunt van mevrouw Ulla Werbrouck.....	29
7.	Standpunt van de heer Bart Caron	32
8.	Standpunt van de heer Veli Yüksel	34
9.	Informatieve mededeling van de commissievoorzitter over de jaarverslagen van Bloso.....	35
VI.	Antwoord van minister Muylers op de vragen en opmerkingen van de commissieleden	35
VII.	Bijkomende vragen van de commissieleden en antwoord van de minister....	38
	Bijlagen:	
	Bijlage 1: Advies van de Vlaamse Sportraad over de beleidsnota Sport 2009-2014	41
	Bijlage 2: Advies van de Vlaamse Sportraad over het Topsportactieplan Vlaanderen II	45
	Bijlage 3: Organogram beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media	51
	Bijlage 4: Organogram departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media	55
	Bijlage 5: Organogram van het intern verzelfstandigd agentschap Bloso	59

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde de beleidsnota Sport 2009-2014 op 3 december 2009 en op 7 en 21 januari 2010.

Op 3 december 2010 werd de beleidsnota Sport toegelicht door de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, samen met het Topsportactieplan II. De minister gaf eveneens een toelichting bij de organisatie van het beleidsdomein en het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (bijlagen 3 en 4), en de organisatie van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Bloso (bijlage 5).

In dezelfde vergadering werd door de Vlaamse Sportraad ook het advies toegelicht dat werd uitgebracht op de beleidsnota Sport (bijlage 1). Als bijlage bij dit verslag gaat ook het advies dat door de Vlaamse Sportraad werd uitgebracht op het Topsportactieplan II (bijlage 2).

Op 7 januari 2010 beantwoordden de vertegenwoordigers van de Vlaamse Sportraad de vragen die hen tijdens de vorige commissievergadering door de commissieleden werden voorgelegd. Nadien werden door de commissieleden vragen geformuleerd ten aanzien van de minister over de ingediende beleidsnota Sport.

Op 21 januari 2010 beantwoordde minister Muylers de vragen die hem door de commissieleden werden voorgelegd en werd het debat over de beleidsnota Sport afgerond.

I. TOELICHTING VAN DE BELEIDSNOTA SPORT 2009-2014 DOOR DE HEER PHILIPPE MUYLERS, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Minister *Philippe Muylers* stelt dat hij met de beleidsnota Sport 2009-2014 een nota heeft opgemaakt die de visie en de beleidslijnen uitzet en die een aanzet geeft tot een strategie en structuur, waarbij alles op twee sporen wordt gezet: enerzijds Sport voor Allen en anderzijds Topsport. Het Topsportactieplan Vlaanderen II werd voorgelegd aan de commissieleden en wordt meteen ook opgenomen in de toelichting, zodat ook de discussie daarover al kan worden gevoerd.

Het regeerakkoord is het uitgangspunt bij uitstek voor een beleidsnota, maar daarnaast zijn er ook een aantal ontwikkelingen in Vlaanderen die een impact hebben op sport. De minister denkt daarbij in de eerste plaats aan de demografische ontwikkelingen. Er is de stijging van het aantal geboortes, de vergrijzing, het feit dat er meer alleenstaande ouders zijn. Al die zaken hebben hun impact, ook op het sportbeleid. Ten tweede is er de economische impact. We komen uit een periode waarin de Vlaamse Regering veel extra middelen had. Er is een hele inhaaloperatie gebeurd. Nu zitten we in een crisistijd. De sleutelwoorden daarbij zijn efficiëntie en effectiviteit. Een filosofie die de minister in dat verband wil benadrukken, is dat men met dezelfde middelen meer kan bereiken. Ten derde zijn er sociaal-maatschappelijke ontwikkelingen. Sport speelt een belangrijke rol bij het vertrouwd maken met waarden zoals fair play, solidariteit, sociale integratie en andere. Ten vierde zijn er de gezondheidsgerelateerde ontwikkelingen waarbij de preventieve gezondheidszorg alsmaar belangrijker wordt. Onderzoek toont aan dat de fysieke fitheid van de jeugd daalt, maar de minister wijst ook op de trend dat er steeds vaker buiten de sportclubs om allerlei vormen van sport worden beoefend. Hij denkt daarbij aan fitness, wandelen, wielertoerisme en dergelijke meer.

Ook de ontwikkelingen op internationaal en Europees niveau vormden een uitgangspunt voor de beleidsnota. Het is een van de eerste keren dat sport aan bod komt in de Europese Unie. In de tweede helft van 2010 is België voorzitter van de Sportraad in Europa. De minister zal daar dan zelf voorzitter van zijn.

De krijtlijnen van de beleidsnota worden samengevat in de titel ‘Door samenspel scoren’. Minister Muylers wil alle krachten – de sportfederaties, het departement, Bloso, de actoren op het veld – bundelen en ervoor zorgen dat er één beleid wordt gevoerd. Daarnaast benadrukt hij de samenwerking van het beleidsdomein Sport met bijvoorbeeld het beleidsdomein Onderwijs of het beleidsdomein Gezondheid.

Naast dat samenspel wil minister Muylers nog drie belangrijke punten naar voren brengen: gezondheid, duurzaamheid en resultaatgericht sportbeleid. Een gezond sportbeleid heeft twee aspecten. Er is uiteraard de invloed van sport op de gezondheid, maar daarnaast wil de minister ook een financieel gezond beleid voeren.

De minister wil ook een duurzaam sportbeleid voeren. De filosofie daarbij is het ‘lifetime’ sporten: mensen ertoe aanzetten om van jongs af aan te sporten en dat ook vol te houden. Ook bij mensen die al wat ouder zijn, moet het sporten en bewegen verder gepromoot worden. Duurzaam betekent tevens dat sporten een kwaliteitsvolle investering dient te zijn.

Een resultaatgericht sportbeleid heeft twee aspecten: enerzijds resultaten en successen boeken op topsportniveau, anderzijds meer professionalisme in het kader van Sport voor Allen, in al zijn facetten.

1. Sportparticipatie verhogen zodat meer mensen levenslang sporten

Als eerste beleidslijn noemt minister *Muylers* de verhoging van de sportparticipatie, zodat meer mensen levenslang sporten. De bedoeling is om mensen van jong tot oud via Sport voor Allen aan het sporten te krijgen of te houden. De minister wil kinderen en jongeren stimuleren om meer te bewegen en te sporten, onder andere via het concept ‘brede school’. Hij wil ook het seniorenbeleid voor Vlaanderen beter uitwerken, onder andere door het in kaart brengen van de initiatieven, deze op elkaar af te stemmen en te stroomlijnen, zodat er ook daar efficiëntiewinst kan worden geboekt.

De minister wenst in te zetten op innovatieve projecten. Een aantal innovatieve sportconcepten, zoals de proefprojecten multisport bij jonge kinderen die in het regeerakkoord zijn aangekondigd, wil hij uitwerken en daarna ook evalueren. Hij wil tevens aandacht voor kansengroepen zoals de gehandicapten en de G-sportclubs, maar ook nieuwe groepen zoals de kankerpatiënten wil hij sportkansen geven.

Een belangrijk thema is de sociale toegankelijkheid. Bij de begrotingsbesprekingen is er vrij veel gesproken over de kansengroepen. Veeleer dan te kiezen voor een budget voor de kansengroepen de minister de aandacht voor kansengroepen implementeren in de bestaande programma's. Hij denkt daarbij aan het decreet Sport voor Allen, waarin aan alle gemeenten uitdrukkelijk de mogelijkheid wordt geboden om initiatieven te ontwikkelen met betrekking tot toegankelijkheid en diversiteit. Ook aan federaties wordt gevraagd aandacht te hebben voor maatschappelijke kansengroepen bij jeugdsport, bij prioriteitenbeleid en bij sportkampen. De sociale toegankelijkheid mag niet alleen gezien worden vanuit een financieel en sociaal oogpunt. Heel dikwijls zijn er ook psychologische drempels. De minister wil nagaan hoe daar iets aan kan worden gedaan. Wat hem betreft, blijft de sociale toegankelijkheid een van de belangrijke punten van de beleidslijnen voor het sportbeleid voor de volgende vijf jaar.

Een volgend punt gaat over sportpromotie. De minister is van mening dat een evaluatie moet gebeuren van de evenementen. Er moet nagegaan worden wat het effect van bestaande evenementen is op sportpromotie en -participatie. Zeker de sportevenementen in de breedte moeten gestroomlijnd worden om overlappings te vermijden. De minister

wil in elk geval de Jeugdolympiade, die vorige keer een groot succes was, opnieuw organiseren.

2. De kwaliteit van het sportaanbod verhogen met alle actoren en op alle niveaus

De sportfederaties hebben elk een beleidsplan opgesteld. Het realiseren van dit beleidsplan is voor de *minister* uiterst belangrijk. Hij voorziet daarvoor in een structurele subsidie. De lokale besturen hebben in het kader van het decreet Sport voor Allen eveneens een beleidsplan uitgewerkt dat momenteel uitgevoerd wordt. Dit beleid wil de minister verder bestendigen. Bij de sportclubs wil hij zorgen voor een optimalisering en professionalisering van de werking, onder andere via de verenigingsondersteuningsprojecten. Wat de sportkaderopleiding betreft, gaat de minister ervan uit dat de kwalificatiegraad van de sportbegeleiders op het terrein kan stijgen. Dit punt moet verder uitgebouwd worden met de Vlaamse Trainersschool (VTS).

3. Een gezonde sportbeoefening en het vrijwaren van de integriteit van de sport op alle niveaus

Het is de bedoeling om meer Vlamingen aan te zetten tot een gezonde levensstijl. De fysieke fitheid en het promoten van blessurepreventie zijn daarbij belangrijke elementen. De efficiënte dopingbestrijding komt continu in beeld en de *minister* wil dan ook komen tot een samenwerkingsprotocol met de andere gemeenschappen. Gedurende de eerstvolgende periode zal hij regelmatig contact opnemen met het World Anti-Doping Agency (WADA), onder andere tijdens de voorbereiding en het uitvoeren van het Europees voorzitterschap. Hij streeft voor Vlaanderen naar een afgezonderd dopingdecreet, zodat alles wat te maken heeft met doping – een snel evoluerende materie – eenvoudiger kan worden aangepast.

Inzake het ethisch verantwoord sporten ziet de minister parallellen met ethisch verantwoord ondernemen. Dit kan enkel worden gerealiseerd als het idee is doorgedrongen in de hele onderneming. Ethisch verantwoord sporten is dan ook een prioritaire taak van de sportfederatie die daar volledig doordrongen moet van zijn.

De minister wil onderzoeken welke maatregelen eventueel noodzakelijk zijn voor een kwaliteitsvolle fitnessbegeleiding. Op dit ogenblik is er helaas geen enkele kwaliteitsgarantie voor de begeleiding ingebouwd of opgelegd.

4. Een succesvol topsportbeleid door het creëren van een optimaal topsportklimaat en een duidelijk afgebakende organisatiestructuur

Op 14 mei 2009 werd door de stuurgroep Topsport een eerste aanzet gegeven voor het opmaken van een tweede topsportactieplan. Dit gebeurde op basis van de strategische nota voor het Vlaamse topsportbeleid. Vandaag ligt de officiële versie voor van het Topsportactieplan Vlaanderen II (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 283/1*).

Van juni tot september 2009 werd het Topsportactieplan Vlaanderen II voorbereid vanuit Bloso dat op een zeer constructieve manier overleg pleegde met het werkveld. Er waren niet minder dan acht specifieke werkgroepen. Nadat het Vlaams regeerakkoord was goedgekeurd, werden de voor Sport relevante elementen mee opgenomen in de voorbereiding.

Op 16 september 2009 werd het plan voorgelegd aan de stuurgroep Topsport en kreeg de minister een positief advies over het Topsportactieplan II. Er waren wel een aantal kritische bedenkingen en vragen tot herwerking van de hoofdstukken 4 en 6. Hoofdstuk 4 gaat over de topsportinfrastructuur. Hoofdstuk 6 gaat over de organisatie van evenementen.

Binnen de taskforce zal verder worden gediscussieerd over de optimalisatie van deze twee hoofdstukken.

In het regeerakkoord staat dat er voor de topsport moet worden gestreefd naar één loket binnen Bloso. Dat betekent voor de minister dat er één aanspreekpunt is voor de topsport, georganiseerd binnen Bloso. Achter dat loket zit niet Bloso alleen maar ook de taskforce Topsport die heel breed is samengesteld. Al wie met topsport te maken heeft, wordt daarbij betrokken. Op die manier heeft men de totale expertise in huis. Het belangrijkste doel is dat parallelle circuits worden uitgeschakeld. Het betreft een verdeelde verantwoordelijkheid en geen gedeelde verantwoordelijkheid. De minister wil één loket bij Bloso, daarachter een breed samengestelde taskforce, en een duidelijke taakverdeling over de verschillende actoren binnen de topsport. De minister wil dat dit binnen de taskforce gebeurt op een transparante manier met een eenduidige werking waarbij zowel dossiers van Bloso als de dossiers van het departement kunnen worden besproken en geëvalueerd. Op die manier kan een gedragen advies aan de minister worden geformuleerd.

De samenwerking moet kunnen gaan naar de optimalisatie van de tewerkstellingsprojecten, het wetenschappelijk onderzoek en de topsportevenementen. Het Topsportactieplan II bevat in eerste instantie ad-hocoplossingen op korte termijn. Dat is belangrijk voor Londen 2012, bijvoorbeeld voor de pool van topsporttrainers, de wetenschappelijke begeleiding en de infrastructuur voor topsporttraining. Het garandeert echter ook een topsportwerking op lange termijn. Dat is vooral van belang voor de jeugdwerking en de talentontwikkeling.

De hoofdlijnen van het Topsportactieplan II zijn de professionalisering van de topsportfederaties, het maximaal ondersteunen van de loopbaan van de atleet, het optimaliseren van de infrastructuur, het optimaliseren van de wetenschappelijke begeleiding, de organisaties van evenementen en de aandacht voor specifieke doelgroepen zoals bv. de teamsporten.

Wat de professionalisering van de topsportfederaties betreft, is er een doelgerichte verbetering van de wisselwerking tussen de raad van bestuur en het topsportkader. Er is te dikwijls spanning in een topsportfederatie tussen de raad van bestuur en het professionele topsportkader, en dat moet er uit. In december 2008 werd er namelijk een bijkomende subsidievoorwaarde opgenomen waarbij er binnen de topsportfederatie een topsportcommissie met operationele autonomie in het leven worden geroepen. De minister wil die filosofie en die manier van werken in de lopende olympiade bekijken en eventueel bijsturen.

De kwaliteitsverhoging is een prioriteit. Wat de pool van toptrainers betreft, komen volgens de minister enkel experts van een hoog internationaal niveau in aanmerking. Er moet dan gewerkt kunnen worden met resultaatverbintenissen. Datzelfde geldt ook voor de pool van de jeugdtrainers voor de topsport.

De expertise inzake het trainingstechnisch, administratief en bestuurlijk kader van de topsportfederaties moet worden verhoogd. Dat betekent volgens de minister dat de trainingsopleidingen en bijscholingen beter moeten worden afgestemd op de competenties die noodzakelijk zijn om topsporters te begeleiden. Hij wil bij de Vlaamse Trainersschool een module ‘jeugdtrainer topsport’ starten en op die manier de professionalisering versterken. Hij wil aandacht hebben voor de permanente vorming van de toptrainers, maar ook voor de begeleiding van die trainers via een soort ‘coach to coach’-filosofie.

Wat het administratieve en bestuurlijke aspect betreft, is het de bedoeling dat de topsportcoördinatoren evolueren naar ‘high performance’-managers.

De loopbaan van de topsporter moet beter ondersteund worden. Voor de meeste sporters is die topsportperiode vrij kort. Zelden hebben die sporters voldoende inkomsten tijdens

die korte loopbaan om ervoor te zorgen dat ze voor de rest van hun leven voldoende inkomsten hebben. De beste optie is volgens de minister dat de sporters tijdens hun carrière ook proberen een diploma te verwerven. Daartoe moet de combinatie van topsport en leerplichtonderwijs, en van topsport en hoger onderwijs worden gefaciliteerd. Het is essentieel om daarop in te zetten.

De minister wil een aantal sporttakoverschrijdende projecten inzake talentdetectie opzetten die vervolgens een sporttakspecifieke vertaling krijgen, zodat de kennis kan worden toegepast op het werkveld. Inzake talentontwikkeling wil de minister een evaluatie maken van de werking van de topsportscholen tegen het einde van het schooljaar 2010-2011. Er moet zeker ook een accent worden gelegd op de jongeren ouder dan achttien jaar die uit een topsportschool komen. Er wordt gestreefd naar de combinatie topsport en diploma, topsport en hogeschool of universiteit, of meer algemeen naar topsport en studie. Ook belangrijk is de voorbereiding van de nacarrière van de topsporters.

Het derde punt in de beleidslijn topsport is de trainingsinfrastructuur. De minister wil een 'Topsportinfrastructuurplan' opstellen, want hij vindt het belangrijk om de behoeften van de topsporters en de topsportfederaties, vooral inzake topsporttrainingsinfrastructuur in kaart te brengen. Tegelijkertijd kan worden bekeken op welke manier de financiering het beste kan worden geregeld. Er wordt nog afgewogen of de beoordeling kan gebeuren door de bestaande commissie van Sportinfrastructuurplan Vlaanderen, dan wel een specifieke commissie Topsportinfrastructuur wordt opgericht.

Een volgend punt in de beleidslijn topsport is 'topsport en wetenschap'. De minister is van oordeel dat de wetenschappelijke begeleiding meer aan bod moet komen, en niet alleen het wetenschappelijk onderzoek op zich. Aan de hand van duidelijke criteria wil hij prioriteiten toekennen aan projecten. Hij wil daarbij aandacht besteden aan het optimaliseren van de prestaties van elitesporters en van sporten in team, aan het optimaliseren van de talentdetectie en de talentontwikkeling van toekomstige topsporters, aan materiaalontwikkeling en technologie, en aan wetenschappelijk onderzoek. Wat de minister betreft, kan er ook een permanente adviescommissie voor topsport en wetenschap komen, waarbij de belangrijkste (sport)universiteiten zullen worden betrokken.

Een voorlaatste punt in de beleidslijn topsport is de organisatie van topsportevenementen. De minister maakt een onderscheid tussen de verschillende topsportevenementen en ziet drie grote blokken: topsportcompetitie, uitstralingsgerichte topsportevenementen en de toeristisch-economische topsportmanifestaties. Daarbij moet men komen tot een uitstraling van Vlaanderen op het vlak van topsportbeleid en dit kan worden gecombineerd met het bevorderen van de resultaten van de Vlaamse topsporters of met de topsportontwikkeling. Volgens de minister is de opdracht het optimaliseren van de huidige evenementen, het opstellen van een evenementenkalender en het maken van een planning van de internationale topsportcompetities. Op die manier kan de driedubbele doelstelling worden gehaald om Vlaanderen in de kijker te plaatsen, de prestaties van de Vlaamse topsporters onder de aandacht te brengen en de topsportontwikkeling alle kansen te bieden.

Een laatste punt in de beleidslijn topsport is aandacht besteden aan specifieke doelgroepen. De minister heeft het over de olympische ploegsporten. Topsport en ploegsport is soms wat moeilijker, ook al omdat dit over de regiogrenzen heen moet gebeuren. De minister wil een professionele omkadering en loopbaanmaatregelen voor spelers en speelsters. Hij wil ook maatregelen voor de nationale competitie inzake het niveau ervan en het aanvaarden van belofteteams in de hoogste reeksen van de competitie. Hij wil ook een punt maken van gemeenschapsoverschrijdende samenwerking. Bij ploegsporten is dat automatisch het geval, maar ook elders moet worden bekeken hoe op een volwassen manier kan worden samengewerkt door de gemeenschappen. Uiteraard wil de minister ook aandacht besteden aan de paralympische sporten.

5. Het optimaliseren van de omgevingsfactoren

Inzake omgevingsfactoren gaat de aandacht van de *minister* naar de arbeidsvoorwaarden. Zo komt er een nieuw sectorakkoord en is er de hele filosofie inzake het derde arbeidscircuit (DAC) die opnieuw moet worden bekeken.

Inzake het optimaliseren van de omgevingsfactoren moet er ook aandacht worden besteed aan de administratieve vereenvoudiging. De minister geeft toe dat daaraan in de beleidsnota nog relatief weinig aandacht werd besteed, maar dat element krijgt zeker de nodige aandacht.

De btw-wetgeving vormt een andere specifieke problematiek. Er was de proeftuin ‘verenigingsondersteuning’ die hierover een brochure heeft gemaakt, maar er zijn ook btw-knelpunten en een aantal daarvan, bijvoorbeeld deze inzake vrijstellingen, staan in de beleidsnota.

6. Het voeren van een planmatig sportinfrastructuurbeleid

De *minister* verwijst naar het Vlaams Sportinfrastructuurplan, dat werd opgezet door zijn voorganger, de heer Bert Anciaux. Dat plan concentreerde zich op kunstgrasvelden, eenvoudige zwembaden, eenvoudige sporthallen en multifunctionele sportcentra. De minister wil die inhaalbeweging voor sportinfrastructuur voortzetten maar tevens kritisch bewaken. Hij wil ook het gebruik van de bestaande infrastructuur optimaliseren, zoals bijvoorbeeld de schoolinfrastructuur.

De vorige regering wilde de infrastructuur van de voetbalstadions verbeteren. Aan de clubs van eerste en tweede klasse werd de mogelijkheid aangeboden tot het bekomen van een goedkope lening. In een eerste oproep waren daar een tiental kandidaten voor. In het regeerakkoord stond echter ook het voornemen om de kandidatuurstelling voor het wereldkampioenschap voetbal in 2018 (WK voetbal 2018) te ondersteunen. Minister Muylers heeft die twee punten op elkaar afgestemd. Er is vandaag een nieuwe procedure opgezet om op vrijdag 11 december tot een besluit te komen over de kandidaat-wedstrijdstadions voor het WK voetbal 2018. In februari 2010 volgt een tweede selectieronde, specifiek over mogelijke oefenstadions, eveneens met het oog op 2018. Zelfs als ons land het WK voetbal 2018 niet toegewezen krijgt, is de minister van plan toch die infrastructuurwerken aan de voetbalstadions voort te zetten.

Wat het infrastructuurbeleid voor hinderlijke sporten betreft, wijst de minister erop dat dit ruimer gaat dan alleen het verwerven van terreinen voor motorcross. Het betreft ook kleischietsen en andere lawaaierige of hinderlijke sporten. Zoals afgesproken in het parlement heeft de minister onlangs de provinciegouverneurs ontmoet. Er werden afspraken gemaakt over de zoektocht naar geschikte terreinen en gepolst naar hun inschatting over de realiseerbaarheid en het lokale draagvlak ter zake. De minister verwacht tegen eind 2009 per provincie een overzicht van de gouverneurs. Begin 2010 zal de minister samen met de administraties van Milieu en Ruimtelijke Ordening een rapport voorbereiden voor de Vlaamse Regering, om tot een oplossing te komen voor een probleem dat reeds te lang aansleept.

7. Een efficiënt en effectief sportbeleid

De *minister* wil de proeftuinen evalueren en succesrijke projecten voortzetten. Vlaanderen moet ook over de muren van het eigen beleid kijken naar wat er elders bestaat, met het oog op verbeteringen. Ook moet er een transparante regelgeving komen, evenals een gerichte communicatie. De minister denkt onder meer aan de doorstroming van weten-

schappelijke inzichten, en een toegankelijke sportdatabank waarbij iedereen kan zien welke infrastructuur en welke mogelijkheden waar beschikbaar zijn, en welke clubs er zijn. Dit moet leiden tot een betere communicatie en een efficiënter gebruik.

8. Doorwegen op internationale discussies en het internationale sportbeleid

In de tweede helft van 2010 is België EU-voorzitter. Vlaanderen mag daarbij het voorzitterschap voor Sport op zich nemen. Eigenlijk gaat het over driemaal zes maanden, dus achttien maanden, waarin België samen met Spanje en Hongarije het sportbeleid in Europa zal bepalen. De minister is Sportvoorzitter tijdens het Belgische voorzitterschap en woordvoerder voor België tijdens het Hongaarse en Spaanse voorzitterschap.

Het is de bedoeling een aantal thema's duidelijk in de kijker te plaatsen. De sociale integratie zal daarbij zeker een element zijn. De minister heeft aan zijn Spaanse collega gevraagd om alvast het punt van de dopingcontrole mee op zijn agenda te plaatsen. Er zou alleszins ook meer betrokkenheid moeten zijn op internationale, multilaterale fora of binnen internationale instellingen. Het is nodig dat de Vlaamse expertise, zowel tijdens het voorzitterschap als naar aanleiding van de internationale interactie, meer aan bod komt. We moeten komen tot bilaterale samenwerking en mogelijkheden om te innoveren, aldus de minister. Hij wil via het internationale sportbeleid Vlaanderen internationaal nog meer op de kaart zetten, waarbij het logo van Topsport Vlaanderen niet mag ontbreken.

II. TOELICHTING VAN HET ADVIES VAN DE VLAAMSE SPORTRAAD OP DE BELEIDSNOTA SPORT 2009-2014

De heer *Bart Vanreusel*, voorzitter van de Vlaamse Sportraad, waardeert het dat men van gedachten kan wisselen over de beleidsnota Sport. Het is niet de taak van de Sportraad om een formeel advies uit te brengen, maar de raad heeft zich intens beraden over de beleidsnota.

Het vertrekpunt is het memorandum dat de Vlaamse Sportraad als adviesraad en als onderdeel van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) heeft opgesteld. Dit memorandum vertrok vanuit drie grote pijlers voor een innoverend sportbeleid in Vlaanderen: bewegen, meedoen en presteren. Bewegen heeft te maken met de nood aan fysieke activiteit met gevolgen voor de gezondheid. Meedoen heeft te maken met de structuur van de sport – sportfederaties en sportclubs – en de werking ervan. Presteren heeft te maken met competitiviteit en topsport. Die drie pijlers hebben geleid tot meer dan honderd kleine adviezen en actiepunten die in het memorandum staan.

De Vlaamse Sportraad heeft een vergelijking gemaakt tussen het memorandum en de beleidsnota en komt tot vier bevindingen. De drie pijlers – bewegen, meedoen en presteren – komen aan bod. De Sportraad vindt de beleidsnota een evenwichtig document met aandacht voor de drie pijlers.

De Sportraad heeft gepleit voor decretale rust na een periode van heel veel decretale onrust. In de beleidsnota wordt de decretale rust bewaard. Dat wil echter niet zeggen dat er geen kleine wijzingen aan bepaalde decreten nodig zijn.

De Sportraad stelt vast dat sport alsmaar meer een horizontale materie vormt, dat wil zeggen dat sport verdeeld is over een aantal bevoegdheden. De heer Vanreusel geeft het voorbeeld van de relatie tussen bewegen en gezondheid, die een horizontale benadering vraagt. Tot nu toe benadert het beleid in Vlaanderen sport nog heel sterk verticaal. Interkabinettenoverleg is eerder de uitzondering, maar dit zou in de toekomst moeten veranderen.

Er wordt sterk gepleit om de actoren aan het werk te laten onder de slogan 'Doen doen'. Soms moet men zich immers afvragen of de overheid niet te veel hooi op de vork neemt.

De overheid hoeft geen taken over te nemen en moet misschien niet noodzakelijk zelf aan sportpromotie doen, maar wel de hefboomen – de actoren, de federaties, de steden en gemeenten – hun werk laten doen en dat stimuleren. Meer mogelijk maken, meer ‘Doen doen’, is daar de boodschap.

Naast die vier algemene bedenkingen heeft de Vlaamse Sportraad ook een veertiental specifieke klemtonen, die de heer Vanreusel kort toelicht. Die klemtonen werden afgeleid uit het memorandum en de Sportraad zou ze graag wat extra in de verf zien staan in de beleidsnota. Sommige klemtonen zijn niet aanwezig, andere zijn wel aanwezig, maar verdienen wat extra aandacht.

Een eerste klemtoon is de aandacht voor bewegen en de nood om daar innovatief over na te denken. Hoe kan in een omgeving als Vlaanderen voldoende fysieke activiteit worden gestimuleerd bij de totale bevolking? Dat vergt een heel andere manier van denken dan het typische sportgerichte denken. De heer Vanreusel meent dat het beleid de aandacht voor bewegen hoger op de agenda moet plaatsen. Een inspiratiebron daarvoor zou het Nederlands Instituut voor Sport en Bewegen (NISB) kunnen zijn. Dat is een concentratie van allerlei organisaties die precies dat als opdracht hebben. De Vlaamse Sportraad denkt in dit verband heel sterk aan communityprojecten, waar vormen van dagelijks samenleven kunnen worden ingezet om beweging te stimuleren.

Een volgende klemtoon is ‘meedoen’. Sportclubs en -federaties moeten volgens de Sportraad gestimuleerd worden om nieuwe en andere vormen van participeren aan sport en fysieke activiteit mogelijk te maken. Steeds meer mensen – het gaat over honderdduizenden – doen op dit moment aan sport op een anders georganiseerde wijze: niet alleen meer het formele lidmaatschap, maar eerder in zogeheten ‘lichte gemeenschappen’, mensen die elkaar ontmoeten en op een heel intense, gezonde manier aan sport doen. De georganiseerde sport kan die groep beogen, maar dat vergt meer aandacht voor die vormen van participatie.

Een derde klemtoon is ‘presteren’. De Vlaamse Sportraad pleit voor één loket voor topsport, zodat de versnippering die in het verleden werd vastgesteld, wordt gereduceerd. Op die manier zou iedereen die bij topsport betrokken is, op één plaats terecht kunnen voor alle noden inzake overheidsrelaties en dergelijke.

Het Topsportactieplan Vlaanderen II is klaar en toegelicht, maar de Vlaamse Sportraad had nog geen gelegenheid om het te bespreken. Een vraag die de heer Vanreusel zich in dat verband stelt, is of er geen grenzen zijn aan de rol van de overheid, en of de overheid niet ongeveer het maximum bereikt heeft van wat ze kan doen ten aanzien van topsport. Moeten de sportactoren zelf niet opnieuw meer verantwoordelijkheden krijgen en taken op zich nemen? Verwijzen die sportactoren niet te snel naar de overheid?

De Vlaamse Sportraad heeft al in 2006 advies gegeven rond het antidopingbeleid, dat toen is opgezet. De Sportraad heeft dat beleid toen ook volmondig gesteund. Zijn pleidooi was toen om aan te sluiten bij de reglementering van het Wereldantidopingagentschap. De Sportraad heeft toen, in 2006, ook al de opmerking gemaakt dat men moest opletten met aspecten van privacy en met de toepasbaarheid van het whereaboutsysteem.

Waar blijft in dit verband de actieve rol van de sportfederaties? Er wordt te snel verwezen naar de overheid. De vraag is of sportfederaties, die een topsportbeleid voeren en daarvoor gesteund worden door de overheid, niet mee de taak hebben om toe te kijken op het correct uitvoeren van procedures en dergelijke. De Vlaamse Sportraad stelt vast dat men de stem van de sportfederaties de voorbije maanden weinig gehoord heeft.

Het lijkt niet vanzelfsprekend dat op dit moment een minister of een ambtenaar betreffende dopingaangelegenheden ter verantwoording wordt geroepen. De sportfederaties zouden een grotere rol moeten spelen. De vraag rijst of de grens niet is bereikt van wat de overheid kan en moet doen. Er is trouwens nood aan een juridische verfijning van het beleid, maar dan los van de actuele commotie.

Verder leest de heer Vanreusel dat het infrastructuurbeleid wordt bestendigd: er is sprake van de uitwerking van een nieuw infrastructuurplan en van de uitvoering ervan. Dat is een uitstekende zaak. Infrastructuur is een basiskenmerk van het sportbeleid, want op dat vlak kan de overheid unieke zaken realiseren. Er wordt ook sterk gepleit voor een top-infrastructuurbeleid. De Vlaamse Sportraad is van oordeel dat dit niet prioriteit nummer 1 is. Hij kiest voor een breed infrastructuurbeleid, dat de gehele bevolking ten goede komt en er ook toe leidt dat het urbanisatiebeleid zo wordt uitgetekend dat sportbeoefening in de leefomgeving zelf wordt bevorderd. Eergisteren kende de minister de Prijs voor Sportverdienste toe aan het Fietsrouten netwerk. Dat is een mooi voorbeeld van hoe men met relatief weinig middelen een belangrijke hefboom creëert om sport bij de bevolking te stimuleren. Duurzaam en energiebewust bouwen van sportinfrastructuur is vanzelfsprekend, alleen stelde de sportsector op dat vlak in het verleden niet het beste voorbeeld. Vlaanderen kan op dat vlak innoverend zijn, dankzij horizontaal overleg.

Punt zes gaat over de opleiding van het sportkader. Daar gaat in de beleidsnota niet genoeg aandacht naar uit. De Vlaamse Trainersschool vervult een cruciale rol in het beleid, want de school leidt duizenden jonge sporters op. De Vlaamse Sportraad pleit voor meer aandacht voor deze belangrijke hefboom. Er moet ook worden onderzocht hoe het met de output van de Vlaamse Trainersschool zit: is het Vlaamse sportkader kwantitatief en kwalitatief verbeterd dankzij de jarenlange werking van de school? Eigenlijk is dat niet geweten. Verder moet de verloning van het sportkader worden aangepast aan de actuele normen.

De Vlaamse Sportraad benadrukt dat sport een belangrijk tewerkstellingsdomein is. De economische waarde van sport is de afgelopen jaren in een aantal studies sterk benadrukt. De tewerkstellingskansen in de sector zijn op tal van niveaus onderbenut. De Vlaamse Sportraad pleit voor het organiseren van een rondetafel met alle actoren uit de sectoren sport en tewerkstelling om na te denken hoe sport nog meer aanleiding kan geven tot tewerkstelling, uiteraard zonder het vrijwilligerswerk te minimaliseren. Daarover heeft de Sportraad de nota 'Sport werkt' voorbereid. Deze nota wordt aan de commissieleden bezorgd.

De Vlaamse Sportraad is van mening dat er een goede aanzet is geweest om een initiatief te nemen inzake ethiek in de sport. Een aantal incidenten en problemen van de vorige jaren hebben geleid tot een initiatief dat zelfs in het decreet werd opgenomen. Op dit ogenblik dreigt dat initiatief echter te verworden tot een papiermolen, en dat wou men net vermijden. De Vlaamse Sportraad vraagt te kijken hoe het administratief werk kan worden teruggedrongen en hoe men met acties op het veld de ethiek in de sport kan bevorderen. Het terugdringen van de administratieve malle molen in de sportsector is trouwens altijd al een van de prioriteiten geweest van de Vlaamse Sportraad. De administratieve overbelasting bij mensen in clubs, gemeenten, federaties enzovoort is enorm, waardoor ze niet komen tot hun eigenlijke taak, namelijk het begeleiden van jongeren, atleten enzovoort.

De Vlaamse Sportraad stelt een mediaverschraling van het sportaanbod vast, en roept de openbare omroep op om voldoende ruim te kijken, zijn rol van sportpromotor opnieuw op te nemen en de diversiteit in al haar facetten aan bod te laten komen. Een aantal jaren geleden waren er zeer goede aanzetten om de bredere sportinformatie en -promotie via de moderne media aan bod te laten komen.

De Vlaamse Sportraad pleit voor kennisvermeerdering in de sport. Op dit moment is er een steunpunt dat onderzoeken verricht. Er wordt verwacht dat een mogelijk toekomstgericht steunpunt zijn steunfunctie meer en beter zou vervullen, zodat er een directe communicatie is met de sector, en de vragen voor kennisgebaseerd beleid ook vanuit de sector gesteld kunnen worden aan een dergelijk steunpunt. De afstand tussen een steunpunt en de praktijk is op dit moment te groot, aldus de spreker.

De heer Vanreusel beaamt de stelling van de minister dat 2010 een uniek moment is voor Vlaanderen, omdat België dan voorzitter is van de EU. Vlaanderen kan dan het sportbeleid mee vorm geven en hierin het voortouw nemen. De spreker roept op om het Europese debat in 2010 niet te laten verschromelen tot enkel maar een antidopingdebat. Hij vreest dat veel belangrijkere elementen ondergesneeuwd zullen raken door een wat oververhit antidopingdebat. De sociaaleconomische betekenis van sport, zoals die in het Europese witboek aan bod is gekomen, moet voorrang krijgen.

De heer Vanreusel wijst op een knelpunt in verband met het decreet Onderwijsgebonden Sport. Een aantal jaren geleden werd voorgesteld om de hele onderwijsgebonden sport samen te bundelen in één decreet. Dat heeft echter geleid tot een verzanding die erg weegt op de sector. Het gaat in de praktijk om een cruciale leeftijdsfase van jongeren, die tijdens de schoolleeftijd sportief actief gemaakt moeten worden. De spreker vreest dat het blijven haperen van dat decreet schade zal toebrengen aan de hele onderwijssector die de jongeren begeleidt, van kleuter tot student.

De Vlaamse Sportraad steunt zeker de beleidsnota. Een aantal punten mogen volgens de spreker echter met meer durf uit de verf komen. Hier en daar heeft de heer Vanreusel de vraag gesteld of de overheid niet de grenzen van haar interventiemogelijkheden heeft bereikt. Hij vraagt zich af of er niet meer naar de sportactoren zelf moet worden gekeken.

De heer Vanreusel sluit af met de een persoonlijke noot. Van alle onbelangrijke dingen is sport de belangrijkste. Het parlement heeft de afgelopen jaren sport ernstig genomen in het beleid. Er is een groei geweest van de middelen. De spreker pleit ervoor dat gestreefd wordt naar stabiliteit. Dat is een zeer goede investering voor een leefbaar Vlaanderen. Er moet ook worden nagedacht waar de grenzen van de overheid liggen om mee te interveniëren of om zelf te ageren op het vlak van sport.

Mevrouw *Line Dumoulin*, ondervoorzitter van de Vlaamse Sportraad, vindt het positief dat de minister het tweesporenbeleid wil voortzetten. Ze hoopt evenwel dat beide sporen even degelijk zullen worden uitgewerkt. Het tegendeel zou volgens haar immers tot een ontsporing leiden.

III. VRAGEN VAN DE COMMISSIELEDEN AAN, EN ANTWOORD VAN DE VLAAMSE SPORTRAAD

De heer *Johan Deckmyn* merkte in het advies van de Vlaamse Sportraad telkens de wens tot het terugdringen van de rol van de overheid. Dit zou verschillende oorzaken kunnen hebben. Misschien is dit sterk verbonden met het begin van een nieuwe legislatuur. Het is ook mogelijk dat het gaat om een reactie op het gevoerde beleid tijdens de vorige legislatuur. De spreker merkt echter dat de Vlaamse Sportraad ook een paar initiatieven vraagt aan de Vlaamse overheid. Men vraagt een grotere rol inzake tewerkstelling te spelen. De Vlaamse Sportraad zou graag een rondetafelconferentie organiseren en vraagt in dit verband een grotere interventie van de Vlaamse overheid. Hetzelfde geldt voor het antidopingbeleid, dat de Vlaamse Sportraad wil bestendigen.

Een ander voorbeeld betreft de eenloketfunctie voor topsport. Volgens de beleidsnota wil de minister hier werk van maken. De heer Deckmyn vraagt zich af hoe de Vlaamse Sport-

raad hier tegenover staat. Het is blijkbaar niet de bedoeling de rol van de Vlaamse overheid op dit vlak terug te dringen. Hij heeft de indruk dat de Vlaamse Sportraad positief staat tegenover de idee van een eenloketsfunctie. Aangezien de vorige sprekers hier niet uitgebreid op zijn ingegaan, vraagt de heer Deckmyn wat meer toelichting over het standpunt ter zake.

De Vlaamse Sportraad vraagt terecht om meer aandacht voor minder populaire sporten en het terugdringen van de mediaverschraling. De heer Deckmyn heeft echter het gevoel dat men zich te veel richt tot de televisie. De jeugd wordt momenteel beter niet alleen via televisie bereikt, maar ook via internet en de nieuwe media.

De heer *Johan Sauwens* is verrast door een aantal invalshoeken van de Vlaamse Sportraad, zoals de horizontale benadering van het sportbeleid en de link tussen gezondheid en sport. Hij noteerde het pleidooi voor meer aandacht voor de lichte gemeenschappen met hun vele sporters die niet in de statistieken zijn opgenomen, omdat hier enkel de sporters in officiële verenigingen worden opgenomen. De heer Sauwens vraagt zich af of de Vlaamse Sportraad een idee heeft over hoe de overheid deze groepen moet vinden en benoemen.

Er is ook gesproken over de grenzen van het overheidsinitiatief en hun relatie met de sportfederaties. De sportfederaties – zelf, wereldwijd georganiseerd – zijn vragende partij om van overheidswege dekking en een officiële structuur te krijgen om het antidopingbeleid te kunnen opstarten. Er is ook een enorm kwaliteitsverschil in de werking van de sportfederaties. Het Topsportactieplan Vlaanderen kwam er volgens de heer Sauwens trouwens omdat een aantal sportfederaties in gebreke bleef. De spreker verwijst naar de klacht van tal van sportfederaties dat zij in ruil voor de overheidssubsidies tal van administratieve formaliteiten moeten vervullen en dat de vrijwilligerswerking waar vele federaties nog op steunen, langzaam wegvalt omdat de overheid voortdurend hamert op professionalisering van de medewerkers. Hij stelt voor om de federaties zelf meer armslag te geven in hun beleid inzake sportinfrastructuur, topsport, breedtesport, doping enzovoort, en hen hierbij de nodige hulp en begeleiding te bieden zonder in de plaats van die federaties te treden. Hij informeert hoe de Vlaamse Sportraad daar tegenover staat.

De heer Sauwens noteerde de aarzeling van de Vlaamse Sportraad bij de expliciete overheidsengagementen voor voetbal. Voetbal is echter een van de populairste sporten in Vlaanderen. Hij is jaloers op de prachtige stadions in Nederland, Frankrijk en Duitsland, en zelfs in Wallonië.

De heer Sauwens noteerde de vragen van de Vlaamse Sportraad bij Atletiek Vlaanderen en de Vlaamse wielerploeg. Hij herinnert zich echter ook dat er bij de start van de Vlaamse wielerploeg veel kritiek was. Het antwoord kwam via Tom Steels en enkele andere sporters die hun sportieve loopbaan hebben kunnen uitbouwen dankzij de tewerkstellingsprojecten. Atletiek Vlaanderen kan met Tia Hellebaut en Kim Gevaert een fatsoenlijk palmares voorleggen. De heer Sauwens heeft dan ook vragen bij de kritische bedenkingen ter zake.

De heer *Kris Van Dijck* dankt de Vlaamse Sportraad voor zijn kernachtig en waardevol advies. In de mondelinge toelichting wordt nog wat verder gegaan, wat logisch is, want de schriftelijke versie dateert van 10 november 2009 en sindsdien is er heel wat gebeurd in sportief Vlaanderen. De spreker noemt het heel positief dat de Sportraad zich ook daarover heeft gebogen en stelt vast dat de politieke wereld en de vertegenwoordigers van sportend Vlaanderen vaak dezelfde bekommernissen delen.

Volgens de heer Van Dijck is de rol van de overheid inzake sport heel belangrijk en gaat die vaak over infrastructuur. Er zijn wel voorbeelden van clubs en verenigingen, grote en kleine, die een eigen infrastructuur hebben of willen, maar veel meer clubs zijn afhankelijk

van infrastructuur die door de overheid, vaak door de lokale overheid, werd uitgebouwd en ter beschikking wordt gesteld. Hij vraagt aan de sprekers hoe zij de rol van de overheid zien.

Over de dopingkwestie merkt de heer Van Dijck op dat bij de recente voorbeelden geen sprake is van sporters die actief zijn in een federatie die niet goed werkt. De Vlaamse Tennisvereniging (VTV) wordt ook in het parlement vaak naar voren geschoven als een federatie die heel goed werkt, die prestaties levert en die werkt aan een brede sport. De spreker wijst erop dat bij de recente viering van 30 jaar VTV bleek dat ze meer dan 150.000 mensen tot tennissen heeft aangezet, terwijl dat vroeger een elitaire sport was. Pas sinds de jaren negentig is tennis een volkssport geworden. Zelfs bij goedwerkende federaties lopen soms zaken fout. De overheid moet daarbij een rol vervullen, maar de spreker vraagt zich af of de verwachtingen ten aanzien van de federaties terecht zijn, of de federaties ze aankunnen, en hoe groot de afstand is tussen de federatie en de individuele sporters of de ploeg. Dit zijn aandachtspunten bij de verdere aanpak van het antidopingbeleid.

De heer Van Dijck stelt zich vragen bij de uitspraak dat er een verschraving van de verschillende sporten zou zijn in de media. Hij wil daar graag wat meer duiding en cijfers over. Hij stelt immers vast dat door de digitalisering van de televisie op veel meer zenders sport wordt aangeboden en dat de zenders zich niet beperken tot de belangrijke sporten. Digitale televisie is echter nog niet voor iedereen toegankelijk. De spreker is daarom van oordeel dat in de discussie over de openbare omroep het brede sportspectrum moet worden beoogd.

Het unieke loket voor topsport is belangrijk, aldus de heer Van Dijck. Hij merkt op dat daarover de nodige afspraken werden gemaakt en heeft de indruk dat de actoren die ze op het terrein moeten uitvoeren, hun bereidheid daartoe tonen. Hij is het met de heer Sauwens eens dat in het verleden soms nevenstructuren werden ontwikkeld omdat de bestaande niet voldoende functioneerden en dat die processen gedeeltelijk moeten worden teruggedraaid, maar dat er anderzijds twee goede voorbeelden zijn, Atletiek Vlaanderen en de wielerploeg Vlaanderen, die zo tot stand zijn gekomen. Hij meent dat die initiatieven, los van de eenloketfunctie, nog steeds hun waarde hebben en stelt dat ze om die reden ook in het regeerakkoord werden opgenomen. Het zijn vormen van tewerkstelling, en het is niet onbelangrijk dat mensen die daar sporten een statuut en een verloning hebben zodat ze onbekommerd kunnen sporten. Het is een nobel initiatief en de resultaten spreken boekdelen. Daarom vraagt de heer Van Dijck aan de Vlaamse Sportraad of ze volgens hen kunnen blijven bestaan naast de eenloketfunctie.

De heer Van Dijck merkt een zekere schroom tegenover voetbal bij erkend en gesubsidieerd sportend Vlaanderen. Dan gaat het over federaties die al jaren en zelfs decennia geleden de stap hebben gezet om zich aan te passen aan de Belgische staatsvorming. Bij hen leeft de vrees dat, als het voetbal erbij komt, de spoeling voor hen dunner zal worden. De commissieleden zijn in het verleden altijd heel kritisch zijn geweest over de aanpak van de voetbalwereld, maar toch zijn er lichtpunten. De Vlaamse Voetbalfederatie tracht haar terrein te vinden en is heel goed bezig. Vanuit het beleid moeten de honderdduizenden kleinere en ook oudere voetballers worden aangesproken. Ook zij voldoen immers aan die doelstellingen van bewegen en presteren. Als zij de decreten naleven, zoals de anderen dat doen, zijn ze welkom bij de club.

De heer *Peter Gysbrechts* vindt het advies van de Vlaamse Sportraad erg nuttig. Hij dringt erop aan om ook over het Topsportactieplan Vlaanderen II een advies uit te brengen zodat de commissie meer informatie wordt aangereikt.

De Vlaamse Sportraad had het over de juridische verfijning van het antidopingbeleid. De heer *Gysbrechts* informeert hoe de Vlaamse Sportraad die juridische verfijning ziet. Hij

hoort de Sportraad heel graag spreken over de responsabilisering van de sportfederaties. Open Vld heeft daarover een voorstel van resolutie ingediend. De responsabilisering van de federaties wat doping betreft, is een van de punten ervan (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 244/1). Hoe denkt de Vlaamse Sportraad daarover?

De heer Gysbrechts hoort dat de Vlaamse Sportraad niet tegen het loket voor topsport is en de mogelijkheid dat topsport opnieuw bij Bloso zou komen. Moet Bloso daar eerst niet zijn bedrijfscultuur en organisatie voor aanpassen? De spreker heeft daar ernstige twijfels bij, hoewel hij niet twijfelt aan de competentie van de werknemers van Bloso.

De heer Gysbrechts hoort met heel veel plezier de Vlaamse Sportraad zeggen dat er meer aandacht moet zijn voor bewegen. Dat is heel belangrijk en het staat ook in de beleidsnota. De mondelinge toelichting van de minister legde echter de nadruk op Topsport, en dat verontrust de heer Gysbrechts. Hij heeft niet veel gehoord over brede sport, sport voor allen, sport voor gehandicapten. Daarom deed het hem plezier dat de Vlaamse Sportraad pleitte voor meer bewegen voor iedereen. Dat moet hoger op de agenda staan. De heer Gysbrechts verwijst naar de obesitasgolf die op ons afkomt en de al jaren aanslepende problematiek van sport in het onderwijs. Dan heeft hij het niet alleen over de samenwerking tussen Sport en Onderwijs, maar vooral over sport in het onderwijs. Dat mag niet worden vergeten. Hij vraagt hoe de Vlaamse Sportraad dat specifiek ziet.

De heer Gysbrechts heeft een aantal interessante opmerkingen gehoord over de Vlaamse Trainersschool. Hij deelt de vragen van de Vlaamse Sportraad daarover. Hij informeert wat de Vlaamse Sportraad vindt van de huidige kwaliteit. Is er een zeer acuut probleem?

De heer Gysbrechts verwijst naar de rondetafelconferentie over sport en werk. Open Vld vindt ook dat sport moet kunnen worden bekeken als een economische tak en staat volledig achter een dergelijke rondetafelconferentie. Als het gaat over professionalisering en professionele begeleiding, moeten we echter wel wat voorzichtig zijn met de kleine clubs in Vlaanderen. Zij kunnen alleen maar met vrijwilligers werken. Het mag hen ook niet te moeilijk worden gemaakt. Het is volkomen waar dat er tot op het laagste echelon sprake zou moeten zijn van professionele trainers, maar dat moet praktisch en financieel haalbaar zijn voor die clubs.

De heer Gysbrechts meent dat de lessen Lichamelijke Opvoeding toch wat anders moeten worden ingericht, met de nadruk op meer bewegen in plaats van op het technische. Er is maar een uurtje tijd, dus moet ervoor worden gezorgd dat onze kinderen dan volledig in beweging zijn en niet te veel tijd verliezen met technische aspecten. Daar moet bijzondere aandacht naar gaan, van kleuter tot student. In de toelichting van de minister leest hij dat er extra aandacht wordt gegeven aan studenten vanaf achttien jaar. Dat is heel belangrijk, maar als er daarvoor niets gebeurt, dan is het natuurlijk veel te laat, ook voor de ontdekking van toptalent.

De heer Gysbrechts informeert wanneer de sportdatabank eindelijk operationeel zal zijn. Hij vraagt zich ook af wat de Vlaamse Sportraad bedoelt met 'het teruggeven aan de sport'.

De heer *Veli Yüksel* dankt de vertegenwoordigers van de Vlaamse Sportraad voor de interessante en uitgebreide uiteenzetting. Er is kort verwezen naar het WK voetbal 2018 en een eerder advies van eind september, waarin de Sportraad twijfels uit over het vrijmaken van overheidsmiddelen voor sportinfrastructuur. De Vlaamse Sportraad vindt dat clubs zelf de middelen hebben voor de bouw van voetbalstadions. Hij wil graag het standpunt van de sportraad kennen over de wenselijkheid om het WK voetbal 2018 te organiseren. Moet Vlaanderen hier voluit aan meewerken en welke middelen moeten dan ter beschikking worden gesteld?

De spreker is het ermee eens dat er meer ethiek in de sport moet komen. Hij wil weten waaraan de Sportraad concreet denkt: aan de sport zelf of aan de maatschappelijke context?

De heer Yüksel weet uit zijn vorige beroepservaring dat de openbare omroep veel aandacht en middelen besteedt aan sport. Er is zelfs een aparte sportzender: Sporza. Hij meent dat het moet mogelijk zijn dat bepaalde sporten meer of minder aandacht krijgen, maar voetbal is nu eenmaal een populaire sport. Hij vraagt zich af of het beleid een sportredactie kan opleggen wat ze moet brengen. Hij informeert wat de Vlaamse Sportraad precies veranderd wil zien bij de openbare omroep.

De heer *Bart Vanreusel* wijst er op dat hij bij het beantwoorden van de vragen niet meer kan spreken in naam van de Vlaamse Sportraad. Hij wil zich graag met de plenaire Sportraad bezinnen over de vragen en dan de antwoorden formuleren. Hij wil wel een eerste persoonlijke reactie geven op de voorgelegde vragen.

De rol van de overheid is de laatste jaren geregeld aan bod gekomen in de Vlaamse Sportraad. De sportfederaties moeten in staat zijn tot responsabilisering. Daarvoor worden ze gesubsidieerd en dat moet opnieuw sterker worden beklemtoond. Dit moet in elk geval een aandachtspunt zijn.

De heer Vanreusel had inderdaad drie grote bedenkingen bij het dossier van de voetbalstadions. Eén: het investeren in voetbal. Is dit fair ten opzichte van de bijzonder grote noden in veel andere disciplines en moet er niet meer multifunctioneel worden gedacht? Moet het over acht stadions gaan op een oppervlakte van Vlaanderen? Er waren dus problemen met de schaalgrootte, de prioriteiten en de fairness ten opzichte van de hele sportsector. Ten tweede waren er opmerkingen dat het geplande budget een vorm van lening zou zijn. Er wordt gevreesd dat de voetbalsector nooit in staat zal zijn om die lening terug te betalen en dat uiteindelijk de overheid de stadions zal betalen. Ten derde zijn er vragen over de hooggespannen economische return bij het voeren van grote sportevenementen. De gespecialiseerde sporteconomen hebben daar een veel genuanceerder beeld over dan wat in de promotieachtige aankondigingen van een 'bid' voor het WK voetbal 2018 wordt gehoord. Daarover moet goed en realistisch worden nagedacht. Dit zijn alvast enkele nadelen naast de vele voordelen van het meedoen aan een wereldsportevenement. Het vergt ook meer overleg.

De heer Vanreusel zou de andere vragen graag eerst met de voltallige Vlaamse Sportraad willen bespreken om een gedragen antwoord te kunnen formuleren.

IV. BIJKOMEND ANTWOORD VAN DE VLAAMSE SPORTRAAD

De heer *Bart Vanreusel*, voorzitter van de Vlaamse Sportraad, licht de antwoorden van de Sportraad op de vragen bij de hoorzitting toe. In eerste instantie weerlegt hij dat de Sportraad zou willen dat de rol van de overheid wordt afgebouwd, terwijl men eigenlijk bedoelt dat de overheid het maximum van haar mogelijkheden heeft bereikt. Dat een aantal domeinen een gedeelde verantwoordelijkheid tussen overheid en sportsector zijn, staat buiten kijf. Dat geldt onder meer voor dopingbeleid en topsport, waarin de sportfederaties hun verantwoordelijkheid moeten opnemen, maar subsidiariteit moet het uitgangspunt blijven. De overheid dient voornamelijk een stimulerend, ondersteunend en begeleidend doel.

Dat er sprake zou zijn van mediaverschraling, konden een aantal commissieleden moeilijk aanvaarden, aangezien volgens hen digitalisering en nieuwe media juist meer sportief aanbod toelaten. De Vlaamse Sportraad haalt die redenering onderuit. Er is meer van hetzelfde en meer spektakelsporten zoals grote wielerrondes die in mediacontracten vervat

zitten, maar nog steeds geen damessporten of sport voor specifieke doelgroepen. Kleinere sporten worden geweerd of moeten zelfs financieel tussenkomen om enige mediacoverage te krijgen. Sportverslaggeving moet meer gediversifieerd worden. De overheid zou via de openbare omroep meer wervend moeten programmeren voor actieve sportbeoefening en voor een meer actieve levensstijl. De Sportraad ziet daarin een taak weggelegd voor de overheid en de openbare omroep. Dat impliceert niet dat de Sportraad wil voorschrijven wat te doen. Hij raadt echter aan om bij de bevolking meer fysieke beweging te introduceren via de actuele en nieuwe media.

Voetbal wordt heel erg bevoordeeld ten opzichte van andere sporten, meent de Sportraad. De ‘bid’ voor het wereldkampioenschap voetbal en de aanzienlijke middelen die daarvoor worden uitgetrokken staan niet in verhouding tot de middelen die voor andere sporten worden uitgetrokken. De ‘bid’ voor het WK voetbal 2018 is echter in het regeerakkoord opgenomen. De grote voetbalclubs zijn supercommerciële bedrijven die handelen in voetbaltalent en tegelijk de belastingbetaler voor hun infrastructuur willen laten opdraaien. De Sportraad zag graag dat beide op een meer redelijke wijze met elkaar zouden worden verzoend. Het klopt in elk geval dat de Sportraad bij het aspect voetbal enigszins gecrispeerd reageert. Dat is te wijten aan het feit dat de voetbalbond nog steeds het decreet op de sportfederaties niet wenst te volgen. De bouw van nieuwe voetbalinfrastructuur wordt volgens de Sportraad best gekoppeld aan een globale visie op de behoefte aan topsportinfrastructuur tot ver na 2018. Professioneel bestuur moet een minimumvoorwaarde zijn voor het ontvangen van overheidssteun.

Het dopingbeleid is voor de Vlaamse Sportraad een gedeelde verantwoordelijkheid bij uitstek. Dat sportfederaties die verantwoordelijkheid steevast naar de overheid blijven doorschuiven, kan niet. Het decreet Medisch Verantwoord Sporten kan worden verfijnd door de sportfederaties een grotere rol toe te bedelen in de begeleiding van hun atleten. Ze moeten tevens meer geresponsabiliseerd worden. Een korte en eenvormige beroepsprocedure die niet in tegenspraak is met de spelregels van het Wereldantidopingagentschap voor de ‘whereabouts’ is nodig. Juristen moeten de proportionaliteit van de straffen opnieuw afwegen, vindt de Sportraad nog. Het hoofddoel blijft dopinggebruik bestraffen, al kunnen ook administratieve tekortkomingen niet worden goedgepraat.

De Vlaamse Sportraad staat achter het concept van één topsportloket, in zoverre dat vanuit het oogpunt van de sportbeoefenaar wordt geconcipieerd en op een eenvormige en eenvoudige manier geconsulteerd kan worden. Het Topsportactieplan Vlaanderen II wordt nog besproken. Er gaan stemmen op om Atletiek Vlaanderen en de Vlaamse wielploeg op te nemen in het topsportpakket. Dat strookt niet met het regeerakkoord, meldt de heer Vanreusel.

Beweging en sport in het onderwijs vindt de Sportraad een thema dat niet in de schaduw van het topsportbeleid mag terechtkomen. De raad stelt dan ook voor dat er naast de taskforce Topsport ook een taskforce Beweging zou worden opgericht. De Vlaamse Sportraad verwijst voor de rest naar zijn Memorandum 2009-2014. Dat legt de klemtoon voortdurend op beweging op school, omdat de school de enige plek is waar alle kinderen binnen een pedagogische context kunnen leren bewegen en sporten. Het bredeschoolconcept biedt grote mogelijkheden, meent de sportraad. De flexibele opdrachten voor leerkrachten Lichamelijke Opvoeding (FOLLO's) die behalve in de school dan nog naast de school werken in de gemeente of bij clubs – zijn hiertoe een uitstekend middel. Dat project is vooralsnog experimenteel gebleven met een twintigtal FOLLO's, maar verdient bestending en uitbreiding.

De Vlaamse trainerschool is een hoeksteen voor het sportbeleid in Vlaanderen. Concreet stelde de Sportraad het volgende voor: het cursusaanbod verhogen, een versterking van de personeelskracht, zoeken naar marktconforme honoraria voor de docenten. Tegelijk

acht de sportraad het noodzakelijk het effect van de Vlaamse Trainersschool op het sportlandschap onder de loep te nemen. Heeft ze voldoende middelen om uit te voeren wat decretaal is voorgeschreven? Binnen de VTS moet ook aandacht worden besteed aan de bestuurskaders voor de sportsector en de vorming van vrijwilligers en semi-agorale werkers.

De Vlaamse Sportraad meent dat de sportdatabank moet worden teruggegeven aan de sport. Het houdt in dat sportfederaties, gemeenten, provincies en clubs een return krijgen voor de uren die ze presteren om informatie aan de overheid te bezorgen. In ruil daarvoor moet op zijn minst een actuele up-to-date sportdatabank beschikbaar zijn. Als de overheid daarvoor niet uitgerust is, dan kan dat worden uitbesteed aan de privésector, meent de Vlaamse Sportraad.

Inzake ethiek in de sport verwijst de heer Vanreusel opnieuw naar het memorandum. De Vlaamse Sportraad vindt het decretale initiatief ter zake bijzonder goed, maar hoopt dat het niet verzandt in administratie en het indienen van projecten. Het moet een vlotte uitvoering beogen en concrete acties initiëren.

De tewerkstellingsmogelijkheden binnen de sportsector worden niet ten volle benut. De Vlaamse Sportraad wil graag een rondetafelconferentie met alle betrokkenen georganiseerd zien in dit verband. Het initiatief daartoe dient van de sportsector te komen, maar ook de overheid heeft een rol te spelen. Er zijn al initiatieven in de maak. Zo wijdt het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB), de koepel van ambtenaren Sport en Recreatie, het volgende congres aan het thema onder de noemer 'Lokaal sportbeleid, we maken er samen werk van'. De Sportraad stelt voor om de Dag van de Trainer in 2010 Europees te kaderen, en tewerkstelling als thema op te nemen. Dat zou tastbaar maken dat de sportsector dit ter harte neemt. De Vlaamse Sportraad vraagt aan de overheid deze initiatieven te ondersteunen.

De heer Vanreusel onderstreept nog de belangrijke rol van het Europese voorzitterschap in de tweede helft van 2010 waarbij Vlaanderen ook de agenda Sport zal mee beheren tijdens dat mandaat.

V. VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE COMMISSIELEDEN OVER DE BELEIDSNOTA SPORT

1. Standpunt van de heer Johan Sauwens

De heer *Johan Sauwens* is tevreden over de beleidsnota, die volgens hem ook correct het regeerakkoord weerspiegelt. Zijn fractie zal het beleid hoe dan ook steunen. De maatschappelijke waarde wordt uitdrukkelijk naar voren geschoven, wat belangrijk is, zowel in topsport als in recreatiesport. Dat moet zich voldoende vertalen in concrete acties. Het tweesporenbeleid wordt op een correcte manier voortgezet.

De beleidsnota is heel ambitieus. De vorige minister vond dat een aantal agentschappen niet helemaal functioneerden zoals het hoorde, waardoor een aantal parallelle structuren werden opgezet, bijvoorbeeld de aanstelling van een topsportmanager. De spreker verneemt graag van de minister hoe hij het plan organisatorisch gaat uitvoeren, en welke verantwoordelijkheden bij het departement liggen en welke bij het agentschap.

De aandacht voor de internationale context wordt zeer positief onthaald, gezien de historische context met de nieuwe start van de EU en het Europese voorzitterschap. De drie voorzitterschappen – het Spaanse, het Belgische en het Hongaarse – zullen de maatschappelijke rol van de sport belichten die in het witboek inzake sport van de Commissie beschreven is. De gezondheidsvoordelen van sport en lichaamsbeweging worden nadruk-

kelijk uitgewerkt en als doelstelling aangebracht. De strijd tegen doping gebeurt gezamenlijk. In de context van 2010 als Europees Jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting en 2011 als Jaar van het vrijwilligerswerk, zal het potentieel van sport voor sociale inclusie en bestrijding van armoede en voor de vrijwilligersactiviteiten duidelijk gemaakt worden. De heer Sauwens meent dat dit een schitterend uitgangspunt is, waarin Vlaanderen een cruciale rol kan spelen vanuit de Belgische context. De Europese opdracht dient nadrukkelijk ook vertaald naar de recreatieve sportactiviteiten.

De heer Sauwens is tevreden met het Strategisch Plan 2020 voor sportend Vlaanderen. Het is goed dat de lijnen die zijn uitgezet in het vorige plan, ook worden aangehouden. Wat is de timing voor het opstellen van dat plan en wie wordt erbij betrokken?

De voortzetting van het topsportbeleid, dat wordt ondergebracht onder één verantwoordelijke, kan in grote lijnen op de goedkeuring rekenen. Die kans moet Bloso met beide handen grijpen om de twijfels over zijn capaciteit weg te nemen en aan te tonen dat het die taak wel degelijk aankan. Het Topsportactieplan Vlaanderen II, de taskforce Topsport en het ruime budget zouden daarbij van pas moeten komen.

Vlaanderen moet, mede op vraag van het grote publiek, ambitie tonen wat topsport betreft. Zelfs binnen het kader van sanering en moeilijke afwegingen, moet men proberen de vooropgestelde ambities waar te maken om de grote concurrentie aan te kunnen, zonder absolute doelstellingen te formuleren.

De rol van de federaties blijft een zwakke schakel omdat er grote verschillen zijn in de kwaliteit van het management ter plaatse. Hoe kan de minister ervoor zorgen dat met 'pull and push'-maatregelen, in samenwerking met Bloso, de federaties een absolute meerwaarde gaan vormen?

De samenwerking met het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) moet vanuit een volwassen federalistische visie worden uitgeklaard. Er is duidelijkheid nodig over de respectieve functies met respect voor de wederzijdse verantwoordelijkheid.

Het begrip samenwerking moet voor de heer Sauwens boven alles de nadruk krijgen. Sport is ei zo na een koepelbegrip. Zo is nauwe samenwerking met de minister van Onderwijs noodzakelijk. Ook met de ministers van Welzijn en Ruimtelijke Ordening en Werk is er een nauwe link. Bij het opmaken van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) was de sportsector bijvoorbeeld niet vertegenwoordigd. Ook inzake het motorsportdossier verwacht het lid dat de afspraken hardgemaakt worden. Het project brede school biedt mogelijkheden. De vooropgestelde talentdetectie en -ontwikkeling moet worden uitgevoerd.

Met de federale overheid zijn afspraken nodig, onder meer inzake de btw-tarieven voor fitnesscentra. Fiscale incentives zijn vaak sturend.

De heer Sauwens steunt ook uitdrukkelijk de keuze voor een sportbeleid voor senioren.

Het probleem met de wetgeving op het vrijwilligerswerk blijft heikel. Er is een spanning tussen de voortdurende vraag om meer gekwalificeerde trainers en het vrijwilligerswerk dat wettelijk wordt toegestaan. Dat aandeel gekwalificeerde trainers is te klein en het is ook logisch dat wie een opleiding genoten heeft, een betere vergoeding vraagt. Dat alles brengt wrevel mee tussen trainers met een opleiding die hun ding niet kunnen doen en andere clubs die met ongekwalificeerde trainers blijven werken. Het lijkt aangewezen dat de minister in dat verband op federaal niveau bemiddelt.

De beleidsnota vermeldt innovatieve projecten. De minister wil een flexibel en kwalitatief sportaanbod stimuleren met nieuwe sportvormen en hij wil aandacht hebben voor de anders- en niet-georganiseerde sport- en bewegingsvormen. Hoe denkt hij dat waar te maken, gezien de werking via federaties, het decretaal kader en de vooropgestelde sanering? Mogelijk kunnen de lokale besturen in dit kader hun kanalen aanwenden voor hun acties inzake armoedebestrijding.

De heer Sauwens refereert aan de periode waarin zowat 50 percent van de gemeenten instapte in het decreet Lokaal Sportbeleid en wijst erop dat dit intussen quasi maximaal is geworden met 280 gemeenten. Dat is positief.

Het Sport-voor-Allenluik kan nog verder worden uitgewerkt. De heer Sauwens informeert wanneer het nieuwe actieplan in dat verband mag worden verwacht. Wordt het platform Sport voor Allen daarbij betrokken?

De aangekondigde rationalisatie in de sportsector ziet het lid graag nog verduidelijkt met 'facts and figures'. Als er immers op de sportfederaties zou worden bespaard, dan zijn ze niet langer in staat hun facultatieve opdracht te vervullen en worden zaken als jeugdsport, sportkampen en de prioriteitenregeling voor senioren het eerst afgestoten. Dat evenwicht is zeer broos, meent de heer Sauwens. Het baart hem zorgen dat de voetbalbond plots in het Vlaamse nest zit. Hij herinnert aan de belofte van voormalig minister Anciaux om de 1,7 miljoen euro die was uitgetrokken voor het jeugdvoetbal, bij de splitsing van de voetbalbond toe te voegen aan de facultatieve opdracht jeugdsport. Dat bedrag vindt het lid nergens terug. Is dat gebeurd? Op 13 april 2005 keurde het Vlaams Parlement een met redenen omklede motie goed die stelde dat voldoende middelen moesten worden voorzien opdat de splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) de subsidiëring van de andere erkende federaties niet in het gedrang zou brengen (*Parl. St. Vl. Parl. 2004-05, nr. 259/2*). De heer Sauwens vraagt om opheldering ter zake.

Het meest recente jaarverslag van Bloso dat de heer Sauwens kan vinden, is dat van 2006. Dat strookt niet met de idee van transparantie. De heer Sauwens vraagt de commissievoorzitter of Bloso op korte termijn kan worden uitgenodigd om hun nieuwe taak en aanpak toe te lichten. Het lid meent dat een veel meer dienende attitude moet uitgaan van het verzelfstandigd agentschap. Hij wil ook graag meer uitleg bij de diverse sportpromotieactiviteiten. Onderzoek naar de effecten ervan acht hij zinvol, net als extra impulsen via de federaties om een grotere meerwaarde te scheppen.

In het kader van het Sportinfrastructuurdecreet wordt aangedrongen aan op meer transparantie. Vele gemeenten die zich hadden ingeschreven, haken af bij infrastructuurprojecten. Het verhaal van de publiek-private samenwerking (pps) moet daarom opnieuw onder de loep worden genomen.

Sportmarketing is nodig met betrekking tot sportevenementen, teamsport, sportclubs. De doorgezette professionalisering doet vragen rijzen over hoe bestaande evenementen met een grote maatschappelijke waarde, en vaak ook een evenementwaarde, beter kunnen worden ondersteund. Het wegvallen van sponsoring in het kielzog van de crisis maakt een duidelijke visie daarover noodzakelijk.

Het decreet Medisch verantwoord sporten was helaas te veel een dopingdecreet. De minister opteert ervoor een apart dopingdecreet te ontwikkelen, wat positief wordt onthaald. Alles wat sportpreventie en sportmedische begeleiding omvat, dient op de juiste manier te worden ingeschakeld. Curatief na de feiten optreden, is nooit goed.

De gekwalificeerde begeleiding is essentieel voor kwalitatieve sportbeoefening. Dat vormt een probleem, want de impulssubsidies uit het Sport-voor-Allendecreet kunnen niet inte-

graal worden uitgekeerd. Er zouden onvoldoende begeleiders beschikbaar zijn voor de clubs. Ook in dat verband interpreteert Bloso volgens de heer Sauwens de regeling te strikt, waardoor broodnodige middelen niet kunnen worden gebruikt. Hij vraagt dat Vlaabus als aanbieder van sportgekwalificeerde medewerkers wordt bestendigd, en dat ook aandacht gaat naar het feit dat de VTS te weinig output heeft naar de trainers op een iets lager niveau dan topsport. De heer Sauwens pleit voor een soort van tussenniveau om dat betaalbaar en beschikbaar te maken.

De heer Sauwens pleit ook voor meer aandacht voor de omnisportfederaties, dus de federaties die met meer dan één sport en in recreatieve sfeer activiteiten ontwikkelen. Dat sluit perfect aan bij de suggestie van de Vlaamse Sportraad om tewerkstelling tot kernthema te maken. Tewerkstelling kan op deze wijze enorme positieve effecten genereren.

2. Standpunt van de heer Johan Deckmyn

De heer *Johan Deckmyn* stelt dat de budgetten voor Sport de voorbije legislatuur gevoelig gestegen zijn. Zijn fractie was benieuwd te zien hoe het beleidsdomein zich aan het begin van de legislatuur 2009-2014 budgettair zou handhaven. Vlaams Belang geeft toe dat het erger had gekund, maar maant aan de evolutie van het sportbudget en de aanwending van de middelen nauwlettend op te volgen. De sector maakt zich zorgen om het evenwicht in de ondersteuning van het tweesporenbeleid. Sport voor Allen blijft een belangrijke pijler, stelt het lid. Men vreest echter dat er te veel aandacht zou gaan naar topsport. Daar schuilt de uitdaging.

Een positief signaal van de minister is het pleidooi voor een periode van rust, gezien de recente implementatie van het Sport-voor-Allendecreet en de beleidsplanning van de sportfederaties voor de lopende Olympiade.

De minister wil blijkbaar vooral continuïteit met het beleid van zijn voorganger, met een paar duidelijke accentverschuivingen, in het bijzonder op het vlak van de topsport. Onder minister Anciaux werd een volkomen afzonderlijke structuur opgezet met de topsportmanager als sluitstuk, wat geen succes bleek, zo stelt de heer Deckmyn. Minister Muylers breekt daarmee en wil één topsportloket onder de hoede van Bloso. Parallele subsidies of andere structuren zijn op dat vlak uit den boze. Vlaams Belang is niet zo zeker of die keuze wel opportuun is. Topsport moet voor de partij niet terug naar Bloso maar ondergebracht worden in een onafhankelijke structuur die geëvalueerd wordt op basis van de resultaten.

Over het dopingprobleem verwacht het lid nog verdere besprekingen.

De subsidiëring van de Koninklijke Belgische Voetbalbond via de Voetbalfederatie Vlaanderen ontstemt de heer Deckmyn. Hij vindt het naast de voortzetting van het beleid van voormalig minister Anciaux, vooral veel geld- en energieverpilling aan een voetbalfederatie die niet alleen erbarmelijk wordt bestuurd, maar bovendien niet gesplitst is. Het is bovendien niet duidelijk of de subsidiëring van de andere federaties niet in het gedrang komt, stelt het lid. Teleurstellend is ook het feit dat de minister de KVBV nog tijd gunt om tot een goede werking te komen. Vooral de uitspraak dat de oprichting van een Vlaamse voetbalbond niet alleen tot doel mag hebben geld te krijgen, vond het lid kras. De voetbalbond gaf naar aanleiding van de oprichting van de Voetbalfederatie Vlaanderen heel duidelijk aan dat er voor hen geen sprake was van een echte splitsing, maar van een louter financiële operatie. De bondsvoorzitter onderstreepte dat nog door via de media te herhalen dat er in de praktijk niets zou veranderen. Er worden middelen van de Vlaamse overheid afgesnoept zonder zich echt te splitsen, terwijl andere sportfederaties dat wel kunnen. Hoeveel tijd gunt de minister de voetbalbond nog? Welke initiatieven overweegt hij?

De heer Deckmyn neemt akte van het feit dat de Vlaamse Sportraad moeite heeft met de expliciete engagementen voor het voetbal in het Vlaamse regeerakkoord. Daarbij verwijst de heer Deckmyn naar de uitgesproken ambitie om samen met Nederland het wereldkampioenschap voetbal te organiseren. Dat zou volgens sommigen totaal onrealistisch zijn.

Vlaams Belang vraagt een structurele reorganisatie van het BOIC, dat nog steeds federaal werkt, hoewel Sport al jaren een gemeenschapsmaterie is. De heer Deckmyn meent te mogen vaststellen dat ook de minister daarmee niet gelukkig is. De minister blijft echter te voorwaardelijk wanneer hij stelt dat het BOIC in afwachting van eventuele wijzigingen best toch wordt betrokken. Zijn er concrete plannen voor een gesprek in verband met de reorganisatie van hun structuren conform de federale logica van België? De heer Deckmyn wil klaarheid in de structuur van het BOIC.

Vlaanderen kampt met een structureel tekort aan sportinfrastructuur. Er zijn dringend initiatieven nodig, maar het Vlaamse sportinfrastructuurlandschap kabbelt verder op de initiatieven van de vorige legislatuur. Bij sportinfrastructuur gaat het over de gemeentelijke en provinciale infrastructuur, de Bloso-centra en enkele gesubsidieerde infrastructuur aan de universiteiten. In dat verband worden niet alle universiteiten en hogescholen op dezelfde manier benaderd. Welke strategie hanteert de minister met betrekking tot de uitbouw van sportinfrastructuur op universiteiten en/of hogescholen?

Kan de minister zijn visie over trainingscentra toelichten? Wordt er één gecentraliseerd trainingscentrum uitgebouwd?

De heer Deckmyn las in de beleidsnota Sport over de bijzondere aandacht voor kansengroepen. Ook hij erkent het nut van de bevordering van sportparticipatie voor specifieke doelgroepen die te weinig met sport in aanraking komen. Dat geldt ook voor vrouwen en senioren van allochtone origine, maar het lid waarschuwt voor een gevaarlijke evolutie. Vooral in steden zouden toenemende pogingen én initiatieven de kop opsteken om aparte zwemuren voor moslimvrouwen te organiseren, wat voor de heer Deckmyn niet echt de bedoeling kan zijn van een specifiek doelgroepenbeleid. Wat is de mening van de minister daarover?

De minister wil in het kader van een succesvol topsportbeleid een duidelijk afgebakende organisatiestructuur uittekenen. De heer Deckmyn meent dat er in Vlaanderen een ruime consensus leeft over één loket voor de topsport. Hij merkt ook op dat Bloso er blijkbaar in geslaagd is dat gegeven volledig naar zich toe te trekken en sluit zich aan bij de bedenkingen van de heer Sauwens. Hij vraagt zich af of de keuze van de minister de meest ideale optie is.

Vlaanderen blijft investeren in Atletiek Vlaanderen en in het Vlaamse wielerteam. Bij die erfenis kunnen vragen rijzen. De Vlaamse Sportraad is bijvoorbeeld minder tevreden met de voorkeursbehandeling én het feit dat er heel wat geld naartoe gaat. Als de minister stelt dat hij geen parallelle subsidies of andere structuren meer wil, dan staat dat haaks op zijn filosofie.

Hoe staat de minister tegenover de kritiek van de Vlaamse Sportraad over het School-sportdecreet? Het dossier overlapt twee beleidsdomeinen maar sleept al een tijdlang aan zonder oplossing.

De dagdagelijkse kwalitatieve begeleiding van Vlaamse topsporters zou de grootste prioriteit zijn in het Vlaams topsportbeleid. Het aantal toptrainers is ondertussen gestegen, maar er is soms onduidelijkheid over de kwalificatievereisten van de trainers. Sommigen zouden niet aan de gestelde eisen voldoen. Klopt dat, en wat denkt de minister daarmee te doen?

De heer Deckmyn herinnert zich de discussies uit de vorige legislatuur over de herkenbaarheid en de zichtbaarheid van Vlaanderen en zijn symbolen bij alle gesubsidieerde manifestaties. De beleidsnota schenkt aandacht aan dat punt bij het onderdeel 'Organisatie van topsportevenementen'. De nota stelt dat het vanzelfsprekend is dat alle topsportevenementen die financieel ondersteund worden door de Vlaamse overheid, een maximale visibiliteit voor Vlaanderen moeten garanderen. De heer Deckmyn wijst erop dat de realiteit vaak anders is en minder vanzelfsprekend dan wordt gedacht. Hoe wil de minister dat afdwingen? Hoe denkt hij bovendien de herkenbaarheid en het imago van Vlaanderen in het buitenland te realiseren? Het lid meent dat het EU-voorzitterschap in dat verband ook interessante mogelijkheden kan bieden.

3. Standpunt van mevrouw Caroline Gennez

Mevrouw *Caroline Gennez* steunt ten volle het sportbeleid. Ze is blij met een beleidsnota die ruimschoots het regeerakkoord vertaalt. De nadruk die op het belang van sport in al zijn vormen wordt gelegd, verheugt de s.pa-fractie. Sport is belangrijk voor de bevordering van de gezondheid, en als gemeenschapsvormend element dat Vlaanderen internationaal op de kaart kan zetten. Het is een waardevol beleidsdomein, waarvoor de Vlaamse Regering ten volle kiest.

De beleidsnota zowel als de begroting zetten het beleid van minister Anciaux voor 95 procent voort. Dat garandeert continuïteit, wat de sector nodig heeft. De diverse actoren in de sportsector pleiten voor decretale rust in de sector, verbreding, verdieping en focus. Er moeten zoveel mogelijk mensen in beweging komen, de initiatieven en proeftuinen die in de vorige legislatuur zijn opgestart, moeten waar aangewezen, verankerd worden. Dat zou de zekerheid in het sportlandschap ten goede komen.

Topsportbeleid en Sport voor Allen blijven centraal staan in het beleidsdomein Sport. De twee sporen worden verder geconcretiseerd en krijgen vorm. S.pa verwacht van het Sport-voor-Allenbeleid een zo breed mogelijke participatie uit alle maatschappijgroepen: jongeren, senioren, mensen van andere origine. Wat is de timing voor het Actieplan Sport voor Allen?

De overheid moet in het licht van die ruime participatie zo veel mogelijk drempels aanpakken die de toegankelijkheid belemmeren: zowel de structurele als de financiële. Dat behelst onder meer de samenwerking tussen de federaties en ook de effecten van de crisis op sportparticipatie. Mevrouw Gennez vraagt zich af wat er is gebeurd met de middelen die gereserveerd waren in een aantal beleidsdomeinen voor participatie-initiatieven voor kansengroepen. Ze heeft begrepen dat ze niet in de begroting zijn opgenomen, en niet worden hernomen. Het zou gaan om een besparing van bijna 4 miljoen euro. Hoe wordt dat gecompenseerd? Is er een plan van aanpak?

In de vorige legislatuur was er een actieplan met de nodige middelen eraan gekoppeld, om het schoolzwemmen en het recreatief zwemmen te bevorderen. Dat zou gebeuren met nieuwe infrastructuur maar ook door de prijzen van de zwembadtoegang aan te pakken. Blijft de minister daarop inzetten?

Het concept brede school speelt een grote rol in het kader van de participatie. Onderwijs is de motor om zoveel mogelijk jongeren aan het werk te krijgen. De Vlaamse Sportraad pleit ervoor de FOLLO's uit te breiden in het concept waarbij drie belangrijke actoren – de school, de sportverenigingen en de lokale besturen – ertoe worden aangezet om vraag en aanbod maximaal op elkaar af te stemmen. Mevrouw Gennez stelt dat moet worden nagegaan hoe de integrale visie op de brede school versterkt kan worden.

Het is positief dat er behalve een taskforce Topsport ook een taskforce Breedtesport of Beweeg zou bestaan. De minister moet daarin het voortouw nemen, want sturing en regie vanuit het bevoegde beleidsdomein is essentieel.

Het is belangrijk dat de federaties samen kunnen bekijken hoe ze meer uniformiteit kunnen brengen in hun werking. Hopelijk kan via het principe van de ‘good practices’ en mits een coördinerende of bemiddelende rol van het departement de uitwisseling van kennis en de uitwerking van participatiebevorderende initiatieven worden aangezwengeld.

Samenwerking met andere overheden is belangrijk. Samenwerking tussen ministers onderling, maar ook met de lokale besturen is essentieel. Uit eigen ervaring geeft mevrouw Gennez mee dat de planlast voor gemeenten en steden zwaar doorweegt. Ze juicht daarom het voornemen toe om meer geïntegreerd te werken. Ook het feit dat de gemeenten hun regierol ten volle zullen kunnen uitoefenen, is een broodnodige verbetering. Hoe past het Sportactieplan dat van de lokale besturen wordt gevraagd in dat kader? Hoe ziet de minister die aangekondigde vereenvoudiging in de praktijk?

Lokale besturen nemen graag de coördinatierol op inzake het concept van brede sport. Het heeft ook raakvlakken met andere lokale bevoegdheidsdomeinen zoals speelpleinwerking, gendergelijkheid enzovoort. Daarom is het meteen ook een stap naar sociale cohesie.

Bij de link met ruimtelijke ordening denkt mevrouw Gennez aan de invloed van het nieuwe grond- en pandenbeleid op sportinfrastructuur of op sportpleintjes die zich in zones bevinden met een andere doelstelling in het decreet. De natuur- en landbouwsector zijn goed georganiseerd en kunnen hun belangen beschermen. Hoe denkt de minister de sportinfrastructuur lokaal te verankeren in die nieuwe structuur?

Mevrouw Gennez dringt erop aan om het beleid van investeringen in de sportinfrastructuur door te zetten, maar vraagt zich tegelijk af of het niet aangewezen is de techniek en financiële keuzes opnieuw te bekijken. Ze meent dat insourcing een antwoord kan zijn om meer financiële zekerheid te garanderen voor de lokale investeerders. Het memorandum van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) opteert voor een rollend infrastructuurfonds.

Met de idee van mediaverschraling en met de kritiek over de breedte van het aanbod vanwege de Vlaamse Sportraad in gedachten, ligt mevrouw Gennez niet enkel afstemming van vraag en aanbod nauw aan het hart, maar tevens het garanderen van sporten die in de toekomst wel populair kunnen zijn. Dure exclusiviteitscontracten worden misschien wel onhaalbaar voor openbare omroepen. Dus moet het aanbod veel breder gaan en moeten populaire evenementen via de media zoveel mogelijk beschikbaar blijven op open net. Het lijkt haar zinvol ook de evenementenlijst van de EU erop na te slaan voor evenementen die zonder meer beschikbaar moeten blijven.

Het verheugt mevrouw Gennez dat het congres van het ISB zich toespitst op sport en tewerkstelling. Ook zij beseft het belang van de sportsector in dat kader, maar ze meent dat er een te grote discrepantie bestaat tussen de niet-commerciële initiatieven en de verloning daarbinnen, en de commerciële activiteiten. De verschillen tussen de verdiensten van sporters en sommige medewerkers in de vzw-sector zijn onwezenlijk. Vanuit ethisch oogpunt moet de overheid zich daarover beraden. Dat thema moet op het jaarlijkse ISB-congres aan bod komen.

Tijdens de vorige legislatuur is een begin gemaakt met de integratie van de DAC's. Het is nodig de werkzekerheid te garanderen en de arbeidsvoorwaarden in dat kader nog te verbeteren.

Sportend Vlaanderen in internationaal perspectief moet een omkadering bieden om zoveel mogelijk mensen uit hun isolement te halen, in het licht van de bijzondere aandacht die sociale cohesie en participatie in 2010 zouden krijgen. Dat moet kunnen, met het oog op 2010 als jaar van de strijd tegen de armoede en het EU-voorzitterschap, en gezien de mogelijkheden die sport op dat vlak biedt.

De optie van een eenloketsfunctie voor het topsportbeleid krijgt de volle steun van s.pa. De functie van topsportmanager bestaat niet meer, en mevrouw Gennez wil weten wat er met de topsportcoach moet gebeuren. Die figuur komt uit het veld zelf en als er voluit voor de integratie van Bloso wordt gegaan, moet bekeken worden hoe de verbinding tussen het topsportveld, het departement en Bloso zelf wordt gemaakt. S.pa is uitermate tevreden over het topsportactieplan en het feit dat de middelen zijn uitgebreid. Vooral de nadruk op opleiding van topsporttrainers en de toename ervan, geniet bijval. Toch moet erop worden toegezien dat er geen scheeftrekking ontstaat tussen de uitgetrokken middelen en de middelen die voor breedtesport en Sport voor Allen worden voorzien. Enige minpunt vormen de besparingen die op participatieprojecten doorgevoerd lijken. De focus moet eerst en vooral gericht worden op zoveel mogelijk mensen aan het sporten te krijgen en dan pas op het begeleiden van talenten.

4. Standpunt van de heer Peter Gysbrechts

De heer *Peter Gysbrechts* meent dat de verwachtingen van de beleidsnota hoog lagen. Hij verwijst naar het engagement van de vorige regering om zwaar in te zetten op de budgetten voor sport en het feit dat ze die ook heeft hardgemaakt. De budgetten waren ook nodig, omdat de uitdagingen zo groot waren, zowel voor topsport als voor Sport voor Allen. Het lid zocht vooral een opbouwend beleid dat van Sport voor Allen een realiteit kan maken en topsport eindelijk echt op het goede spoor kan zetten. De heer Gysbrechts is echter teleurgesteld, al krijgt de minister nog het voordeel van de twijfel. Want de hele commissie en de regering moeten één gezamenlijk doel voor ogen hebben: een beter sportbeleid, dus heeft het geen zin alles met de grond gelijk te maken.

De school is de cruciale speler in het van zeer jonge leeftijd aanbrengen van een actieve en gezonde levensstijl, en om kinderen kennis te laten maken met een brede waaier aan sporten. De beleidsnota beweert schoolsport belangrijk te vinden, maar het lid vindt er weinig over terug, behalve wat beloftes over onderzoek naar mogelijke samenwerking. Het concept brede school laat dan weer alles over aan lokale verenigingen. Het is echter essentieel dat er harde afspraken worden gemaakt met onder meer Onderwijs over de activiteitsgraad in de lessen Lichamelijke Opvoeding (LO). De nadruk moet meer op bewegen worden gelegd. De mogelijkheid moet worden gecreëerd om een extra sport als keuzevak te nemen. Op de gouden driehoek tussen overheid, school en verenigingen moet volop worden ingezet.

De heer Gysbrechts stelt dat steeds meer Vlamingen aan zogenaamd andersgeorganiseerde sport doen, buiten het georganiseerde circuit van de clubs. Dat behelst onder andere start-to-run, tennissen met vrienden, fitnessen. Het is een evolutie die onvoldoende wordt ingecalculiseerd. Solosporters moeten weten welke infrastructuur beschikbaar is en welke trainingstechnieken blessures kunnen helpen vermijden.

Over de topsportscholen blijft de beleidsnota veel te voorzichtig, met de stelling dat de evaluatie van de werking van de topsportscholen kan leiden tot een pakket van maatregelen die de werking kunnen optimaliseren. De heer Gysbrechts brengt de audit van de topsportscholen in herinnering die stelde dat het concept radicaal moet worden herdacht.

Wat betreft de verloning van topsporters, is in de vorige legislatuur een motie ingediend om meer nadruk op prestaties te leggen en minder op diploma's. De zichtbaarheid van

Vlaanderen als sponsor mag niet belangrijker worden dan de sportieve prestaties. Topsporters worden bovendien nog teveel als ambtenaren beschouwd.

In het kader van het antidopingbeleid en het systeem van de ‘whereabouts’ heeft Open Vld een voorstel van resolutie ingediend om de begeleiding van de topsporter vanuit de federaties en de administratie daarbij te verbeteren. De begeleiding is immers ondermaats gebleken.

Federaties moeten beter rapporteren, in een ruimer kader dan het antidopingbeleid alleen, en bijvoorbeeld ook over de manier waarop zij resultaten boeken met de middelen die ze besteden. De heer Gysbrechts benadrukt dat het uitdrukkelijk gaat over resultaatgerichte rapportage en geen extra administratieve rompslomp.

Een algemeen pijnpunt van vorig beleid en van de voorliggende beleidsnota, is het ontbreken van concrete targets voor het beleid.

Positief is dan weer de aankondiging van een Vlaams Topsportinfrastructuurplan. Ook het stimuleren van uitwisseling met andere gemeenschappen of landen was broodnodig. Londen 2012 biedt door de nabijheid grote kansen om aan uitwisseling van trainings- en medische knowhow te doen. Vele sporters uit de absolute wereldtop zullen zich in Vlaanderen en de omringende landen komen voorbereiden. De beschikbare topsportinfrastructuur moet daarop dan kunnen inspelen.

De positie en het verdwijnen van de topsportmanager laat de heer Gysbrechts in het midden. Bloso krijgt de verantwoordelijkheid over het topsportbeleid en moet het waarmaken. Tegelijk rijzen daarbij toch al wat vragen. De bedrijfscultuur bij Bloso staat haaks op de topsportcultuur. Er moet dringend iets gebeuren aan de bureaucratie en het overtal aan structuren waarbinnen de topsporters moeten functioneren. Bloso krijgt het voordeel van de twijfel, maar er is nood aan een evaluatie.

De heer Gysbrechts vindt de ambities van het stadiondossier voor het WK voetbal 2018 zo laag dat ze evengoed kunnen worden opgeborgen: 50 miljoen euro voor twee stadions en zes oefenstadions is een peulenschil vergeleken met de noden en in vergelijking met de bestaande infrastructuur in Engeland, Spanje of Portugal. Het is kiezen of delen: ofwel echt ambitieus zijn ofwel de kandidatuur intrekken.

Specifiek over de fitnesssector bevat de beleidsnota een onaanvaardbare paragraaf. De minister zou opdracht geven “om na te gaan of er voor een medisch verantwoord fitnessaanbod behoefte is aan de invoering van kwaliteitseisen voor de fitnesssector en aan de invoering van minimale kwalificaties voor de fitnessbegeleiders”. Dat is nieuwe regelgeving, terwijl het beleid evengoed aanmoedigend zou kunnen werken. Het is ongepast om de sector frontaal aan te vallen met het oog op de kwalificaties van trainers die in andere sportclubs worden vereist.

Het optrekken van het aantal toptrainers naar 25 voltijdse equivalenten is een goede zaak. Of daarmee de tendens wordt omgekeerd en de beste trainers niet meer naar het buitenland verhuizen, is nog maar de vraag. Hoewel toptrainers een basisvoorwaarde zijn voor topprestaties, gaven ze immers concrete argumenten voor hun vertrek: de mentaliteit van het topsportbeleid, van sommige federaties, de slechte infrastructuur, de vele regeltjes, de bizarre manier van verloning. Het topsportklimaat verbeteren is een essentiële voorwaarde om toptrainers binnen te halen en binnen te houden.

De minister wil in de toekomst blijkbaar alle bestaande projecten in het kader van beleidsinitiatieven gericht op jongeren tot achttien jaar voor talentdetectie optimaliseren. Wat bedoelt hij daar concreet mee? Komt er een evaluatie van al die bestaande projecten?

Bij de beleidsinitiatieven gericht op jongeren tot achttien jaar in het kader van talentontwikkeling in en buiten de topsportschool, vindt de heer Gysbrechts de stelling wel heel vrijblijvend dat de evaluatie van de topsportscholen kan leiden tot een pakket van maatregelen die de werking kunnen optimaliseren. De vorige minister was dat stadium al voorbij. De topsportscholen werken simpelweg niet optimaal.

De minister wil zich ook blijven inzetten voor de drie Vlaamse wielerploegen en Atletiek Vlaanderen. In samenspraak met de taskforce Topsport zullen voor deze projecten aangepaste instap- en outputcriteria worden vastgelegd. De instapcriteria bleken in het verleden soms vrij laag. Beloftevolle jongeren moeten voor de heer Gysbrechts ook effectief beloftevol zijn. Het is geen experimentendoos. Duidelijke en strenge criteria zijn noodzakelijk om de kwaliteit hoog te houden.

Het lijkt de heer Gysbrechts nuttig dat de minister wil laten onderzoeken hoe het uitbrengen van 'bids' voor de organisatie van grote internationale topsportevenementen en competities in Vlaanderen gestimuleerd, gecoördineerd en begeleid kan worden. Wanneer kan dat onderzoek van start gaan? De 'bid' voor het WK voetbal 2018 is lopende. In functie van het WK voetbal 2018 is het voor de 'bid' allicht te laat, maar de resultaten van dat onderzoek zouden eventueel interessant kunnen zijn om de eventuele organisatie van het WK voetbal 2022 te ondersteunen.

Verschuilt de minister zich inzake het btw-tarief achter het onderzoek? Het rapport van het bureau KPMG is ondertussen bekend gemaakt. Wat is de stand van zaken?

De heer Gysbrechts beklemtoont dat het dossier van de motorcrossterreinen en het dossier van het dopingbeleid zo snel mogelijk moeten worden afgerond.

Het is goed dat er zwaar wordt ingezet op topsportbeleid. Naast voldoende middelen moet er echter ook nog voldoende aandacht gaan naar de breedtesport, naar sport voor personen met een handicap, naar Sport voor Allen, naar bewegen in het algemeen.

5. Standpunt van de heer Kris Van Dijck

De heer *Kris Van Dijck* stelt dat N-VA de nota volkomen steunt. De nota is evenwichtig en belicht de verschillende aspecten van het sportbeleid. Ook de continuïteit die de nota garandeert is positief. Dat is belangrijk omdat er zoveel verschillende actoren en beleidsniveaus bij betrokken zijn. De algemene doelstellingen die jaren geleden zijn vastgesteld, vooral de twee sporen topsport en Sport voor Allen, vindt men ook in de voorliggende beleidsnota nog terug.

De extra aandacht en middelen voor topsport ziet de heer Van Dijck niet in een contrastpositie ten aanzien van de breedtesport omdat het ene niet zonder het andere kan. De topsport vervult de rol van voorbeeldtrekker: vedetten in een bepaalde sport zetten jongeren ertoe aan ook de stap naar sport te zetten.

In De Standaard las het lid dat het Topsportactieplan Vlaanderen II van minister Muylers niet hoogst vernieuwend zou zijn, omdat er geen toverformule bestaat voor topsportsucces. De grootste verdienste van de minister zou zijn dat de neuzen voor het eerst zo dezelfde kant op wijzen. De heer Van Dijck wijst erop dat er vroeger redenen waren voor het feit dat die eensgezindheid er niet in die mate was. De keuze voor Bloso als centraal loket werd gemaakt vanuit de optiek van het optimaal bundelen van krachten. Het lid rekent erop dat eenieder zijn verantwoordelijkheid ten volle opneemt. Er is geen ruimte om te mislukken.

Positief is dat de opgedane expertise wordt gehanteerd als basis voor de te maken keuzes. Er is voorzien in outputmonitoring om de beleidseffecten duidelijk op te volgen. De heer Van Dijk weerlegt hiermee de kritiek van de heer Gysbrechts dat er geen duidelijk targets zijn.

Een kwalificatieagentschap is een noodzakelijke instantie. Dat maakt het mogelijk dat de competenties die verworven worden in de VTS, ook gevalideerd worden op een realistische manier en eventueel ook internationaal correct kunnen worden ingeschaald. Het maakt de weg naar de VTS vrij, aangezien de verworven competenties ook in andere sectoren zullen meetellen.

Het inschakelen van de school is niet altijd een eenvoudige piste, maar het is wel een aspect waarop blijvend moet worden ingezet. Vaak hangt alles af van hoe sportminded de school zelf is. Qua sportcultuur heeft Vlaanderen nog heel wat in te halen. Budgetten worden ook moeilijker goedgekeurd dan voor andere beleidsdomeinen.

Het lokale sportbeleid stoelt op drie poten: school, sportclub en gemeente. De Vlaamse overheid moet de gemeenten als partners zien te behouden, maar ze hebben de buik vol van al de sectoraal opgelegde plannen. De Vlaamse overheid moet meer investeren in het ter beschikking stellen van kennis, knowhow, ondersteuning en dies meer. Dat geldt trouwens ook voor andere beleidsdomeinen.

De beleidsnota en het Topsportactieplan Vlaanderen II omvatten de nodige stof om het sportbeleid waar te maken, besluit de heer Van Dijk.

6. Standpunt van mevrouw Ulla Werbrouck

Mevrouw *Ulla Werbrouck* staat vooral stil bij de pijnpunten en heeft geen bloemen bij voor de minister. De Olympische Spelen in Londen zijn er reeds in 2012. Het Topsportactieplan Vlaanderen II is helaas een plan op zeer korte termijn en de naam topsportactieplan niet waardig. Er is een gemis aan ambitie en een langetermijnvisie.

Een topsporter heeft gemiddeld tussen tien en vijftien jaar doorgedreven topsporttraining nodig om de absolute top te bereiken. In Nederland is er al een Olympisch plan 2028. Mevrouw Werbrouck stelt met enig sarcasme voor heel snel nog een plan op te stellen waarover dan binnen zes maanden gedebatteerd kan worden. Nederland wil tot de absolute sporttop behoren en is bereid daar alles voor te doen, en zo hoort het. Vlaanderen stelt een strategische nota op voor de periode 2009-2012. Dat is veel te laat voor Londen en als er al medailles komen, dan zal dat zeker niet aan het topsportactieplan te danken zijn. De minister krijgt nog het voordeel van de twijfel om het eventueel plan naar de volgende Spelen door te trekken.

Op pagina 6 van de beleidsnota staat dat voor de deelnemende teams of ploegsporten een bicommunautaire samenstelling zeer waarschijnlijk is. Mevrouw Werbrouck hoopt dat de kwaliteit en capaciteit van de topsporter boven de communautaire discussie staat en dat alleen de besten meegaan.

Mevrouw *Caroline Gennez* repliceert dat zij de tekst anders leest. Minister *Philippe Muyters* legt uit dat de tekst enkel veronderstelt dat er in teamsporten zowel mensen uit het zuiden als het noorden van het land kunnen en zullen deelnemen. Dat de besten het land vertegenwoordigen is vanzelfsprekend. Het gaat absoluut niet om quota.

Bij het topsportloket rijzen voor mevrouw *Ulla Werbrouck* heel wat vragen, maar ze verwacht dat Bloso nog met uitleg komt over wie, waar en wat. Dat de topsport teruggaat naar Bloso zint haar niet echt, vooral als ze verneemt dat de lonen van topsporters nog

steeds onder de barema's van Bloso ressorteren. De betaling gebeurt volgens het schooldiploma. Dat moet volgens de beleidsnota de mensen stimuleren om een diploma te halen, maar druist natuurlijk in tegen de sportmentaliteit. Het doel is sportieve prestaties te leveren, en de verloning dient daarop te worden gebaseerd. Mevrouw Werbrouck kan nog aannemen dat er gewerkt wordt met VTS-diploma's, maar het lijkt haar onlogisch dat iemand meer geld krijgt dan waarvoor hij of zij is aangenomen. Ze heeft vernomen dat de minister denkt aan premies om dit op te lossen en wacht af.

De topsportcommissies binnen de Vlaamse Topsportfederaties zijn opgericht omdat voordien het topsportpersoneel verantwoording diende af te leggen aan de raad van bestuur van de federatie. Dat leverde spanningen en discussies op. Om dat te voorkomen werden de topsportcommissies ertussenin gewrongen. Het blijft echter de raad van bestuur die finaal beslist en er zijn blijkbaar nog heel wat topsporters die op problemen stuiten bij hun federatie. Waar moeten zij naartoe?

De sporttakkenlijst wordt conform vastgelegde criteria samengesteld, maar er rijzen vragen bij de indeling in categorieën. Zo zijn roeien en duatlon in categorie 2 beland en veldvoetbal dames in categorie 1, terwijl eerstgenoemde sporten toch meer resultaten laten noteren. Daarbij hoort toch enige toelichting.

De vorming van meer en betere topsporttrainers is noodzakelijk. De aanwezige expertise wordt echter te weinig benut. Eind 2009 verkondigde de minister dat hij niet goed wist wat te doen met het contract van Robert Van De Walle. Mevrouw Werbrouck vernam dat hij een schakel zou moeten vormen tussen het sportveld, de federaties en het beleid. Zij noemt dat een typisch Belgische ziekte, waarbij de mensen van de raden van bestuur van federaties – die jaren op een stoel zitten – de ex-sporters het zo beu maken dat ze eruit stappen. Daarmee gaat de expertise verloren. Er worden hopen geld neergeteld voor buitenlandse trainers, terwijl België helaas zijn eigen potentieel niet gebruikt.

De talentdetectie ging al van start in 2004. Mevrouw Werbrouck kreeg graag meer informatie over het nieuwe project Sportkompas en de output tot op heden.

De topsportscholen kennen een heel grote instroom en een kleine uitstroom. De minister kondigde al maatregelen aan, zoals strengere selectiecriteria. Mevrouw Werbrouck vraagt zich af waarom men zou wachten met evaluaties tot na het schooljaar 2010-2011 en niet reeds evalueert in juli 2010. De leerlingen zijn verre van topsporters, maar krijgen door het concept ten onrechte het idee dat ze al topsporter zijn. Een topsportschool heeft tot doel topsportatleten te vormen. Ze vreest echter dat er meer goede trainers dan goede topsportatleten zullen uit voortkomen. Over de nodige aanpassingen moet dringend gepraat worden. Eén gecentraliseerde topsportschool met een instituut erbij waar alle knowhow, medische expertise en dies meer wordt samengebracht, is te verkiezen boven een spreiding van verschillende scholen over Vlaanderen.

De voorkeursbehandeling van Atletiek Vlaanderen en het Vlaamse wielerteam wekt afgunst bij de rest van sportend Vlaanderen dat ook topsportprestaties levert en net zo specifiek is. Als alle topsport onder Bloso wordt samengebracht, dan dat ook. Mevrouw Werbrouck informeert naar de motivatie achter de aparte regeling.

Het is lovenswaardig om criteria voor topsportevenementen vast te leggen, maar die mogen niet te rekbaar zijn. Er is nood aan een correcte benadering opdat niet alleen de grote sportnamen de grote evenementen krijgen. Andere sportfederaties willen allicht ook een groot evenement organiseren maar hebben er vaak de middelen niet voor, al promoten zij ook Vlaanderen in het buitenland.

Voor Vlaanderen is carrièerebegeleiding een modewoord, en helaas een hol begrip. De kloof tussen de mooie plannen, de seminaries, de workshops en de realiteit is te groot. De wil is er maar de samenwerking vaak niet. De sector zelf moet onder de loep worden genomen. In het topsportactieplan klinkt zeker niet de stem van de topsporters zelf. Er zijn van de besprekingen met wel 40 ex-topsporters tijdens de vorige legislatuur, zelfs geen verslagen opgesteld. Er is enkel achteruitgang merkbaar.

Inzake de dopingreglementering moet mevrouw Werbrouck van het hart dat ze niet kan vatten hoe twee topsporters die op doping worden betrapt kunnen worden vrijgesproken, terwijl twee sporters die administratieve fouten maken, worden geschorst.

De heer *Johan Sauwens* is het niet eens met de laatste stelling van mevrouw Werbrouck. Hij vergelijkt het laatste geval met iemand die een alcoholcontrole weigert. Die wordt gelijkgesteld met iemand die gedronken heeft. Bovendien krijgt men geen twee kansen zoals bij de dopingcontrole.

Mevrouw *Ulla Werbrouck* wil zich daarover niet uitspreken, maar vindt het bizar dat de minister zich over het ene geval wel uitvoerig uitspreekt en over het andere niet. De *minister* merkt op dat in bepaalde gevallen een rechtbank uitspraak heeft gedaan en de beslissing fout heeft bevonden. Daarover valt niet meer te twisten.

Mevrouw *Ulla Werbrouck* wenst verder in te gaan op de sportinfrastructuur. Ze raadt aan te luisteren naar de sportwereld. Een oude sporthal in Gent heeft vernieuwingen ondergaan, en er zijn een aantal hallen bijgebouwd, onder meer de topsporthal-indooratletiekpiste, een gymhal, een trampolinehal. De infrastructuur mist echter kleedruimte. Dat zijn fouten die niet door de beugel kunnen. De catering zit op de derde verdieping en alles moet via de trap en een klein liftje. Het is vanzelfsprekend dat niet alleen design belangrijk is, maar ook de functionaliteit.

Over de Paralympics is meer samenwerking en overleg nodig. Werken en sporten combineren is voor deze sporters een groot probleem, en er moeten budgetten voor worden vrijgemaakt.

Er is nood aan administratieve vereenvoudiging in de sportwereld. Waar de minister het over een recuperatiemoment heeft, moeten geen nieuwe regels bijgecreëerd worden, maar er moeten oude regels vervangen worden door nieuwe.

Bloso heeft berekend dat er in Vlaanderen om en bij de 1,1 miljoen sportbeoefenaars zijn aangesloten bij een sportvereniging. Vier jaar eerder waren er 1,5 miljoen sportbeoefenaars. Wat is er aan de hand? Er zijn meer budgetten naar de sportwereld gevloeid maar de reglementeringsdrift heeft zich ook laten voelen. De sportcodex ging van flinterdun naar goudengidsformaat. Er schoten ontelbare instanties als paddenstoelen uit de grond die allemaal dachten iets te weten van sport. Het dalende aantal deelnemers aan dat sportieve leven, is te wijten aan de enorme papiermolen. Het lid vraagt zich daarbij af welke burger de lokale beleidsplannen leest.

Mevrouw Werbrouck stipt aan dat de minister overleg aankondigde met andere beleidsdomeinen. Twee pijnpunten springen in het oog. Er is nood aan een algemene invoering voor de sportsector van een btw-tarief van 6 percent. Verder is er het ontbreken van een volwaardig fiscaal en sociaalrechtelijk statuut voor de trainers. Het lid vraagt de minister om in dat verband dringend met de federale ministers om de tafel te gaan zitten en verwijst naar het wetsvoorstel dat ze zelf indiende als grondslag voor een discussie ter zake. Sport wordt op federaal niveau stiefmoederlijk behandeld. Het gaat uiteindelijk om het feit dat er geen trainerstekort is, maar dat ze niet voor een peulenschil willen werken. Ze worden immers in een vrijwilligersstatuut gedwongen. Op het einde van het jaar komen ze boven

het vooropgestelde budget uit en daarvoor worden ze fiscaal gestraft. De minister stelt in de beleidsnota dat er een grote kloof is tussen enerzijds het volgen van een sportkaderopleiding en anderzijds de implementatie van deze opgedane kennis op het terrein. Dat zou blijken uit een studie van de Vlaamse sportclubs en de minister besluit daaruit ook dat er een tekort is aan gekwalificeerde trainers en goed opgeleide vrijwilligers. Het ontgoochelt mevrouw Werbrouck dat trainers in feite gedwongen worden zwart te werken door deze situatie. Ze zijn geen vrijwilligers, ze hebben geen volwaardig statuut. Er zijn ongeveer 20.000 sportclubs en slechts 2 procent van de trainers heeft een arbeidscontract. 25 procent van de sportclubs zou geen trainers hebben. Dat is onmogelijk. Hoe zit het met die grijze zone? Eind 2008 diende het lid in de Kamer trouwens een volledig uitgewerkt wetsvoorstel in voor een volwaardig statuut van de trainer.

Mevrouw Werbrouck hoopt dat de minister er eindelijk in slaagt om voor de milieubelastende en hinderlijke sporten één locatie per provincie vast te leggen, en hoopt dat het overleg met de gouverneurs iets oplevert.

Inzake de pps-constructie voor het sportinfrastructuurplan sluit mevrouw Werbrouck zich aan bij de andere sprekers. De Bloso-sportinfrastructuur is zeer goed, maar de samenwerking met Bloso zelf is niet optimaal. Er wordt te veel betaald voor een sporthal. Uit eigen ervaring kan het lid dat slechts deels beamen. Wel zouden de subsidiestromen naar Bloso en naar de federaties in kaart gebracht kunnen worden om ze beter te kunnen structureren.

7. Standpunt van de heer Bart Caron

De heer *Bart Caron* erkent dat de beleidsnota ambitieus klinkt en is verheugd over de continuering van het vorige beleid. Ook hij onderschrijft de vraag om decretale rust. Ondanks al de ambitie in de beleidsnota, vindt het lid er weinig duidelijke keuzes in terug. Hij vermoedt dat lang niet alles wat de minister vooropstelt, uitvoering zal krijgen: een strategisch plan voor sportend Vlaanderen, een topsportinfrastructuurplan, een plan voor beweging en gezondheid.

Het probleem van de scholen ziet al twintig jaar weinig vooruitgang, stelt de heer Caron. Hij kan zich zeker vinden in de vraag om verbreding van de FOLLO's. Toch blijft sport op school zowel in het curriculum als erbuiten, stiefmoederlijk behandeld. Als de minister echt iets wil bereiken met de talentdetectie voor topsport en met het sport-voor-allen-concept, dan moet daarop veel intensiever worden ingezet. Hij raadt aan om de betrokken collega-ministers in dat verband echt bij de kraag te vatten.

Er is aandacht voor kansengroepen en de problematiek van de personen met een handicap in de sportsector wordt op een zeer interessante manier geïntegreerd in de beleidsnota. De sociale dimensie en het aspect van de participatie is te weinig onderbouwd. De heer Caron herhaalt de kritiek op het feit dat budgetten voor sociale toegankelijkheid, onder meer de vier miljoen euro die is vermeld, voor andere doeleinden worden aangewend. Hij herinnert ook aan de belofte daarvoor met een alternatief plan te komen. Het lid hoopt dat dit verder gaat dan de deelnameprijs voor sportkampen van Bloso zelf en een aantal kleine insteken rond armoede.

Sport is een belangrijke hefboom voor integratie. De heer Caron mist daar echter een interculturele dimensie.

Het lokaal sportbeleid moet inderdaad administratief ontlast worden. Er moet wel worden nagedacht over wat dat moet inhouden. Wat moet verminderen of veranderen? De berg rapportagepapier die aan Bloso moet worden bezorgd, is overdreven. Er moet een einde komen aan het papier waar niemand iets mee doet. De visievorming mag echter niet

ophouden. In de beleidsnota van minister Bourgeois leest de heer Caron dat hij alle sectorale beleidsplannen wil afschaffen en vervangen door één strategisch meerjarenplan voor de gemeenten. Wil de minister of de commissie dan bij een volgende beleidsronde echt nog slechts één strategisch meerjarenplan met slechts enkele blaadjes over sport? Het lid opteert liever voor een responsabilisering van de gemeenten zonder er als een waakhond bovenop te zitten.

De heer *Kris Van Dijck* vindt dat de heer Caron een punt heeft maar dat hij de draagkracht van een gemeente niet mag vergelijken met die van een departement van de administratie. Hij haalt het voorbeeld aan van de gemeentelijke sportconsulent die nauwelijks de tijd had om op het sportterrein aanwezig te zijn, omdat hij dagelijks rapporten diende te schrijven. Er moet inderdaad visievorming zijn en een soort van stroomlijning, maar documenten en planning mogen geen fetisj worden. Ze moeten een werkbaar instrument zijn. De overlast moet aangepakt worden.

De heer *Johan Sauwens* oppert dat de vergelijking niet opgaat. De benadering dat het sectoraal beleid moet doorgetrokken worden tot in elke uithoek van Vlaanderen omdat dat op het hoogste niveau zo wordt beslist, is fout. Er wordt beter aangestuurd op grote lijnen, terwijl de visievorming net gestimuleerd wordt. De gemeentelijke autonomie moet werken en het is zaak van te bepalen hoever het sectoraal beleid moet worden doorgetrokken. Het is precies omwille van de zwakte van een aantal federaties waar de doorstroming niet gebeurt, dat de keuze voor het lokale niveau, voor Sport voor Allen, vrij evident wordt. Daar werkt het immers. De visie is lokaal soms beter ontwikkeld dan bij de Vlaamse overheid zelf. Daar rijst dan weer de vraag hoe er controle wordt gehouden op de besteding van de belastingmiddelen die vanuit Vlaanderen ter beschikking worden gesteld. Daar zijn diverse mogelijkheden, als dat maar op basis van gelijkwaardigheid gebeurt.

De heer *Bart Caron* is het daarmee eens. Gemeentelijke beleidsplannen zijn soms een heel boek. Dat is voor de gemeenschap en niet voor de politici. Hij vreest echter dat de visievorming erbij in zal schieten en dat de rapportage dik zal blijven. Hij vreest ook voor de druk die op de gemeenten zal liggen door de controle van het Rekenhof, de inspectie van financiën enzovoort.

Over de sportbegeleiders steunt de heer Caron wat in de nota staat. Hij betreurt tegelijk dat er zo weinig clubs zijn met gekwalificeerde trainers. Met betrekking tot de scholing blijft het verhaal aanslepen. Het geweer moet van schouder veranderen. Het is niet de bedoeling de VTS af te schaffen, maar de sportfederaties moeten wel nauwer betrokken worden inzake vorming van trainers. Wil de minister nadenken over een inhaalbeweging?

De aandacht voor sport, beweging en gezondheid, en ook de link daartussen, vindt de heer Caron bijzonder interessant. Hij ondersteunt het voorstel van de Vlaamse Sportraad om in dat verband een taskforce op te richten en stelt meteen voor dat intersectoraal te doen, zodat het breder gaat, tot onder meer medisch verantwoord sporten. De rol van de sportfederaties in de dopingbestrijding moet trouwens veel groter worden.

Verder betreurt de heer Caron dat de taken van de topsportmanager uit de vorige beleidsperiode worden overgedragen aan een taskforce bij Bloso. Op dit vlak is volgens de spreker een duidelijke beleidslijn nodig, die wordt aangestuurd door een centrale figuur met autoriteit, net zoals bij een symfonisch orkest. Bloso was bovendien al eerder verantwoordelijk voor topsport, maar de resultaten waren beneden alle peil. Daar wil de heer Caron niet terug naartoe, al onderstreept hij dat zijn kritiek niet de instelling Bloso geldt noch de personen die ervoor werken. Waar het op aankomt, is dat één persoon met een visie de leiding heeft, of die nu van buitenaf komt of niet. Er moeten wel harde criteria zijn en de betrokkene moet daarop afgerekend worden.

Een taskforce is nuttig voor reflectie en voorbereiding maar niet bij de uitvoering, want dan leidt zij tot versnippering. Het beleid moet coherent zijn en daarom is de heer Caron tegen aparte loketten voor wielrenners en atleten. Als de minister kiest voor Bloso als centraal loket, moet hij consequent zijn. Het infrastructuurplan voor topsport is een ambitieuze doelstelling, maar zou men daar niet beter de Bloso-infrastructuur voor inzetten? Vlaanderen moet voor de topsportinfrastructuur zorgen, voor trainers en hun opleiding.

Voor de huisvesting van de individuele participant en de lokale sportclub moeten de gemeenten zorgen. Er is inderdaad een grote behoefte aan eenvoudige sporthallen, zwembaden, kunstgrasvelden en multifunctionele centra. De heer Caron meent evenwel dat het beter is de gemeenten te stimuleren op dat vlak, dan in de plaats daarvan pps in te zetten. Dat was een verkeerde beleidskeuze, die alleen werkt voor commerciële sporten en dus in dit geval gaat stranden. Hij vindt wel dat wat toegezegd is, moet afgewerkt worden. Een inhaalbeweging voor basisinfrastructuur is hoe dan ook nodig.

De heer Caron suggereert om scholen te ondersteunen voor kleine aanpassingen die mogelijk maken dat hun sportinfrastructuur ook door anderen kan gebruikt worden. Daarmee kan al 60 percent van het probleem worden opgelost. In Kortrijk worden bijvoorbeeld zes sporthallen na schooltijd niet gebruikt. Dat is meer dan de stedelijke sportdienst in eigen beheer heeft. Ze zijn bovendien gebouwd met Vlaamse onderwijs subsidies.

De heer Caron steunt de ambitie van de minister om het WK voetbal 2018 naar Vlaanderen te halen. Ook hij wil dat de sportstadions goed uitgerust zijn, in de eerste plaats ten gunste van de clubs, het publiek en de sportbeoefenaars. Maar men moet redelijk zijn, ook in het ruimtebeslag. Voetbalstadions met een capaciteit die alleen tijdens het WK voetbal 2018 dienstig is, zijn onwezenlijk. Hij is het verder niet eens met de optie van de Vlaamse Regering voor de locatie van het nieuwe stadion van Club Brugge.

Sport is meer dan alleen voetbal. Ook de openbare omroep moet dat beseffen. De Sportraad zegt terecht dat de media een taak hebben in de mobilisatie voor gezond leven en bewegen. Daarnaast moet zeker de openbare omroep aandacht hebben voor kleinere sporten, en dat niet alleen achter de rode knop. Het lid vraagt de minister daarop te wegen bij de onderhandelingen over de volgende beheersovereenkomst. Men moet ook stoppen met belastinggeld in te zetten in de concurrentie inzake internationale sportrechten. Zou men niet beter samenwerken om topsport op een financieel haalbare manier op het open net te houden?

Tot slot sluit de heer Caron zich aan bij het pleidooi van de heer Sauwens voor de doorlichting van de sportpromotie. Hij feliciteert ook de Vlaamse Sportraad voor zijn uitstekende en voorbeeldige advies.

8. Standpunt van de heer Veli Yüksel

De heer *Veli Yüksel* informeert naar de criteria voor de toekenning van subsidies voor de verbetering van de infrastructuur, die zullen worden toegekend ingeval Vlaanderen het WK voetbal 2018 niet binnenhaalt. Zullen dat dezelfde zijn, bijvoorbeeld voor de capaciteit inzake toeschouwers?

Sport is het middel bij uitstek om kansarme groepen een perspectief te geven. Langs die weg zorgt men niet alleen voor diversiteit maar ook voor attitudes als discipline. Het lid dringt aan op meer ambitie op dit vlak. Iets soortgelijks vraagt hij voor de sportwetenschappelijke begeleiding. Vlaanderen heeft veel expertise en de inzet daarvan mag niet beperkt blijven tot de topsport.

Bloso moet opnieuw slagvaardiger worden. Dat vereist duidelijke afspraken over de gewenste resultaten en geen vrijblijvendheid. Tot slot vraagt hij naar een stand van zaken bij Bloso inzake topsport sinds de afschaffing van het topsportinstituut in 2003. Wat is in de tussentijd op de rails gezet?

9. Informatieve mededeling van de commissievoorzitter over de jaarverslagen van Bloso

De heer *Philippe De Coene*, voorzitter, signaleert dat na contact met Bloso kan worden gemeld dat de jaarverslagen 2007 en 2005 van Bloso wel degelijk te vinden zijn op het internet, zij het wegens technische problemen niet op hun nieuwe maar wel op hun oude website. De links werden ondertussen doorgestuurd naar de commissieleden. Er werden tevens papieren exemplaren voorgelegd die intussen in het Parlementair Informatiecentrum (PI) raadpleegbaar zijn. Mevrouw Galle stelt zich ter beschikking voor een ontmoeting met de commissie. Verder werd ook het advies van de Vlaamse Sportraad over het Topsportactieplan Vlaanderen II aan de leden bezorgd.

VI. ANTWOORD VAN MINISTER MUYTERS OP DE VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE COMMISSIELEDEN

Minister *Philippe Muyters* volgt bij zijn antwoord de structuur van de beleidsnota en begint bij breedtesport en Sport voor Allen. Hij gaat uit van een ruime definitie van sport, die ook fysieke activiteit, beweging en gezondheid insluit. De sportieve context varieert voor hem van clubgebonden over anders tot licht georganiseerd. Omdat hij zijn beleid wil richten op verschillende doelgroepen, legde hij ook al de eerste contacten met de beleidsdomeinen Onderwijs, Jeugd, Gezondheid, Werk en Ruimtelijke Ordening.

In februari 2010 wordt opnieuw gestart met het breed samengestelde overlegplatform Sport voor Allen, waarbij alle deelnemers gelijkwaardige partners zijn. Tegelijk worden verschillende werkgroepen opgestart om de diverse thema's van de beleidsnota uit te werken en initiatieven voor te bereiden. Uitgaande van een gemeenschappelijke visienota, is het de bedoeling om te komen tot een nieuw actieplan 2010-2014. Daarin moet bewaard worden wat goed is aan het huidige beleid, aangevuld met innoverende initiatieven.

Minister Muyters wil sport, met een Strategisch Plan Sportend Vlaanderen 2020, voor het eerst binnenbrengen in ViA. Om een breed gedragen visie over de toekomst van sport in Vlaanderen te bereiken, zal hij steunen op de bestaande structuren, zoals het genoemde overlegplatform en de stuurgroep Topsport, maar ook het instrument van de rondetafel, dat nieuw is voor dit beleidsdomein.

Verder kondigt de minister aan te zullen bekijken hoe de knowhow van goed draaiende federaties kan doorstromen naar andere. Met het oog op dit professionalisme wil hij de dienende rol van Bloso en de Vlaamse Sportfederatie (VSF) verder uitbouwen. Beide kunnen daarnaast, samen met de Vlaamse Trainersschool, voor gerichte bijscholingen ten behoeve van professionals en bestuurders zorgen.

Minister Muyters is zeker niet van plan terug te komen op de stap die gezet is in de richting van een Voetbalfederatie Vlaanderen (VfV). De splitsing is een goede zaak, zeker voor de jeugdopleidingen. De minister gelooft in een positief-kritische benadering en de mogelijkheid van een stappenplan voor de verdere evolutie van de VfV en plant overleg daarover.

In de plaats van een apart hoofdstuk over sociale toegankelijkheid en diversiteit, geeft de minister de voorkeur aan de integratie van kansengroepen. Dit vormt nu reeds een opdracht van de lokale overheden in het kader van het decreet over Sport voor Allen, en een facultatieve opdracht voor de sportfederaties. De focus dient breed en duurzaam georiënteerd te blijven.

De initiatieven, proeftuinen en experimenten in dit verband worden verder geëvalueerd. De succesvolle projecten worden verder uitgebouwd, maar er worden ook kansen geboden aan nieuwe ideeën zoals een beweeg- en sportproject voor kankerpatiënten. Ten aanzien van de senioren mikt de minister op een verbreding naar beweging en fysieke activiteit, en op een oplossing voor de tekorten op het vlak van bereik.

Vervolgens gaat minister Muylers in op de sportinfrastructuur. De projectaanpak van zijn voorganger voor kunstgrasvelden, zwembaden, eenvoudige en complexe sporthallen wordt voortgezet. Evaluatie zal zeker plaatsvinden, maar is pas zinvol als de eerste reeks pps-projecten is afgerond, namelijk die rond kunstgras. Het aantal gemeenten dat onder-tussen heeft afgehaakt, is beperkt. Van de 130 ingediende projecten, lopen er nog steeds 116. De gemeenten die afhaakten, deden dat zelden vanwege de voorwaarden voor deelname aan het project maar voornamelijk vanwege problemen met ruimtelijke ordening of eigendomsrechten, onderstreept de minister.

Minister Muylers belooft overleg met zijn collega van Onderwijs over de manier waarop de schoolsportinfrastructuur toegankelijker kan gemaakt worden voor sportclubs. Wat de Bloso-centra betreft, zet de minister het bestaande beleid voort. Meer dan tien jaar geleden werd in het kader van een masterplan beslist om dertien Bloso-centra over te houden. Per provincie wordt één groot, multifunctioneel centrum voorzien, met een bovenlokale functie en zo mogelijk topsportfaciliteiten. In functie van de beschikbare middelen zal de minister het investeringsplan 2009-2014 ten behoeve van de Bloso-centra verder uitvoeren. Om een optimale bezetting te realiseren wordt een evenwicht gezocht tussen brede, maatschappelijke doelstellingen en topsportfaciliteiten.

Minister Muylers is het niet helemaal eens met de opmerking van sommige leden dat de behoeften inzake topsportinfrastructuur bekend zijn. Volgens hem is juist een goede analyse nodig, en daarom gaat hij de federaties en de sporters zelf daarover ondervragen. Hoe dan snel de vastgestelde tekorten kunnen worden opgevuld, moet nog nagegaan worden. Met het oog op de uitwerking van een topsportinfrastructuurplan zal hij een specifieke werkgroep binnen de taskforce Topsport oprichten.

Wat de voetbalstadions betreft, deelt de minister mee dat vier clubs een wedstrijdstadion met het oog op het WK voetbal 2018 willen bouwen, en zes clubs een oefenstadion. De Vlaamse overheid is van plan voor beide opties leningen bij de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) ter beschikking te stellen. Het gaat om 10 miljoen euro voor wedstrijdstadions, die een capaciteit hebben van 40.000 toeschouwers, 4000 plaatsen voor de pers, 6000 parkeerplaatsen voor auto's en 2300 voor bussen. Vijf miljoen staat ter beschikking van oefenstadions, die eveneens moeten beantwoorden aan de FIFA-voorwaarden. De minister onderstreept dat de kandidaten ook een beroep kunnen doen op het eerstgenoemde bedrag ingeval Vlaanderen WK voetbal 2018 niet binnenhaalt. Zij kunnen op dat moment kiezen of ze blijven gaan voor een wedstrijdstadion, dan wel willen overstappen naar een oefenstadion. Het bedrag wordt dan aangepast.

Het volgende thema in het antwoord van de minister is gezondheid en medisch verantwoord sporten. Hij herinnert eraan dat het decreet twee jaar geleden in het Vlaams Parlement unaniem werd goedgekeurd, en wil het alleen bijsturen waar nodig. De resultaten van de bevraging van topsporters en federaties worden thans bekeken. Hoewel de federaties vandaag al voldoende ruimte hebben om hun verantwoordelijkheid te nemen, doen ze dat niet allemaal. Daarom wil de minister een apart dopingdecreet, waarin ze explicieter voor die verantwoordelijkheid worden geplaatst.

Minister Muylers acht het van belang het probleem niet alleen vanuit Vlaanderen te bekijken, en startte daarom al in oktober 2009 overleg met de andere regio's in de coördinatie-raad. Hij plaatste het onderwerp ook op de agenda van de trojka Spanje-België-Hongarije

in het kader van het voorzitterschap van de EU. Een studie over dopingbestrijding en de toepassing van de WADA-code in de 27 lidstaten is in voorbereiding.

Minister Muylers is het niet eens met de conclusie dat inzake de topsport de eenloketfunctie van Bloso de klok terugdraait. Hijzelf schrijft samen met zijn kabinet het scenario, daarbij geadviseerd door personen en organisaties. Dat gebeurt in overleg met regering en parlement. De regie wordt waargenomen door de taskforce Topsport, die er dus moet voor zorgen dat het scenario wordt uitgevoerd en de spelers hun rol spelen. Die laatste zijn het departement en de federaties, met Bloso in de hoofdrol. De minister onderstreept het belang van een duidelijke verdeling van de verantwoordelijkheid door de taskforce over de verschillende spelers, waardoor shoppinggedrag wordt uitgesloten.

Het behoud van Atletiek Vlaanderen en het wielerteam als aparte entiteiten staat in het regeerakkoord en is niet in tegenspraak met de eenloketfunctie. De verantwoordelijkheid is bij de verdeling weliswaar aan het departement toegefallen maar hun beleidsplannen zullen in lijn moeten gebracht worden met het topsportbeleidsplan van de betrokken federatie. De taskforce Topsport zal zijn rol spelen bij de toekenning van middelen en contracten. De doelgroep bestaat uit talentvolle atleten en wielrenners die een elitesportcontract voorbereiden.

De samenwerking met het BOIC benadert minister Muylers vanuit volwassen confederalisme. In het domein van de werkgelegenheid heeft hij de situatie zien evolueren naar een van gelijkwaardig partnerschap tussen de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB), de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA), de Waalse openbare dienst voor werkgelegenheid en professionele opleiding (Forem), en de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling Actiris, de vroegere BGDA. Dat is natuurlijk pas mogelijk van zodra iedereen duidelijk weet waarvoor hij bevoegd is. Diezelfde verhouding wil de minister ook met het BOIC. De minister wijst erop dat Vlaanderen alleen subsidies geeft aan sporters voor hun deelname aan multidisciplinaire competities en stages, en niet aan structuren. Zolang alleen het BOIC internationaal wordt erkend voor een aantal zaken, blijft samenspel nuttig. Daarom is het comité onder meer opgenomen in de taskforce Topsport.

Grosso modo gaat 18 percent van het sportbudget naar topsport. Men kan dus niet spreken van een verdringing van Sport voor Allen, concludeert minister Muylers. Het Topsportactieplan Vlaanderen II bewaart de positieve dingen uit het eerste plan en breidt die zelfs uit. De spreker noemt de pools van toptrainers en jeugdtoptrainers. Voor een aantal initiatieven dat in het kader van het eerste plan is opgestart, zoals de wetenschappelijke begeleiding en de infrastructuur, zullen in het tweede topsportactieplan specifiekere criteria worden ingeschreven en adviescommissies samengesteld, met het oog op objectivering van de inzet van de middelen. De topsportcoach is met Bloso gesprekken begonnen over de invulling van zijn job.

De minister heeft de wetenschappelijke studie over de topsportscholen nog niet ontvangen. De resultaten, die snel verwacht worden, zullen met de actoren worden besproken op het kabinet en in de taskforce. De conclusies zullen aan de commissie bezorgd worden.

De minister is geen voorstander van een minimumcontract voor topsporters, die dan een bonus krijgen als ze bepaalde prestaties neerzetten. Eigenlijk bestaat er al een bonusstelsel waarbij de bonus een nieuw contract is. Als topsporters uitzonderlijke resultaten halen, wil de minister wel nagaan of er een extra beloning mogelijk is. De commerciële inkomsten die ze dan verwerven, zijn eigenlijk op zich al een bonus.

Uiteraard is het vreemd dat de uitkering die verbonden is aan een topsportcontract, gebonden is aan het verworven onderwijsdiploma en niet aan de geleverde sportprestaties. Om de uitkering te verbinden aan topsportcompetenties zijn onder meer competentie-

tingen en certificering nodig. Dat vergt nog heel wat werk. De minister wil hierin wel stappen vooruit zetten, maar het is geen prioriteit.

Het Vlaams Sportkompas is in 2007 gestart met een looptijd van vier jaar. De minister verwacht tegen 2011 een voorstel voor een performant talent-identificatiesysteem voor de Vlaamse topsportfederaties.

De criteria topsportevenementen moeten nog bepaald worden, maar op 19 januari was er al overleg om per categorie criteria te bepalen: topsportcompetities met uitstralingsgerichte topsportevenementen en de toeristisch-economisch topsportmanifestaties. De minister streeft naar een ruimer doelenkader van zichtbaarheid tot sportieve criteria, en naar een ruimere doelgroep van niet alleen gemediatiseerde sporten maar ook de sporten die minder media-aandacht krijgen.

De opmerkingen over mediaverschraling horen volgens de minister thuis in een breder debat over de taken van de openbare omroep.

VII. BIJKOMENDE VRAGEN VAN DE COMMISSIELEDEN EN ANTWOORD VAN DE MINISTER

De heer *Johan Deckmyn* vindt het logisch dat de jaarlijkse beleidsbrieven die samen met de begroting worden ingediend, de beleidsnota verder zullen uitwerken. Zijn er al stappen genomen voor een verdere federalisering van de Vlaamse voetbalfederatie?

Lopen er al contacten over de sportinfrastructuur aan universiteiten en hogescholen?

Zowel de heer *Ivo Van Aken* als de Vlaamse Sportraad formuleren kritische opmerkingen over de eenloketfunctie van Bloso. Het is goed dat er één loket komt voor topsporters, maar de ideale locatie ervan is nog onduidelijk.

Wat het BOIC betreft, merkt het lid op dat volwassen federalisme enkel mogelijk is als alle partners zich volwassen opstellen. Bij de laatste Olympische Spelen was er bijvoorbeeld frictie tussen het BOIC en de heer *Ivo Van Aken*. Het BOIC is inderdaad een internationaal aanspreekpunt, maar dat betekent niet dat haar structuren niet kunnen worden herzien conform de federale structuren van het land. De sportfederaties kunnen zich toch ook internationaal profileren zonder de decretale bepalingen te schenden.

De lonen van topsporters zijn gebonden aan diploma en niet aan competentie. Misschien heeft dat te maken met het loonrisico dat ze nemen. Iemand met een diploma van burgerlijk ingenieur loopt, door exclusief voor sport te gaan, meer inkomsten mis dan iemand zonder een diploma.

De heer *Kris Van Dijck* herinnert aan de met redenen omklede motie van het najaar 2008 waarin het parlement de regering vraagt de nodige maatregelen te nemen zodat het BOIC zich aanpast aan de staatsstructuur (*Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 1860/3). Het amendement dat samen met de met reden omklede motie werd aangenomen, werd in zijn laatste versie niet gesteund door N-VA. Dit amendement bevatte volgende suggestie “De nodige maatregelen te nemen zodat het BOIC, nu het zich in zijn nieuwe statuten aan de confederale staatsstructuur heeft aangepast, kan erkend worden door de Vlaamse Gemeenschap.” Nu blijkt dat het amendement iets te voorbarig was en vooral het woordje ‘nu’ misplaatst was.

De heer *Peter Gysbrechts* wacht de evaluaties en initiatieven af. Goede bedoelingen zijn echter geen voldoende basis om een beleid op te bouwen. Het is nodig met Onderwijs te praten over een betere samenwerking met de gemeenten en de sportclubs.

Topsport is belangrijk maar Sport voor Allen en sport voor gehandicapten moeten ook in de schijnwerper staan.

Competenties en resultaten van topsporters meten is een groot werk, maar niet onmogelijk. Die kunnen dan de basis vormen voor de verloning van hun topsportcontract. Tot in het oneindige rekening houden met onderwijsdiploma's is geen goede zaak. Jongeren kiezen ervoor beroepssporter te worden, talent wordt dan de basis, en niet het onderwijsdiploma.

De heer *Bart Caron* vraagt wie nu uiteindelijk de beslissing zal nemen over topsportdossiers: de minister op voordracht van de administratie of op voordracht van de taskforce.

Zal de minister meer investeren in de opleiding van jeugdtrainers? Vindt de minister het zinvol dat gemeenten en provincies minstens één keer per zes jaar grondig nadenken over het sportbeleid? Het lid hoopt op een ambitieus plan om de sportparticipatie van kansengroepen te verhogen, dat kan immers een eerste stap zijn naar maatschappelijke participatie.

Ook mevrouw *Caroline Gennez* informeert naar de middelen voor sociale projecten. Komt er een plan voor de besteding van de middelen? Hoe ver staat het met de FOLLO-projecten voor leerkrachten die de band leggen tussen de lokale sportclubs, het onderwijs en de lokale overheid, met als doel meer jongeren aan het sporten te krijgen en de band tussen onderwijs en sportbeoefening in de breedte te versterken? De disciplinaire uitspraken in het kader van het decreet op het medisch verantwoord sporten zijn opgeschort. Wanneer verwacht de minister de uitspraken? Is er al nieuws van het WADA?

Minister *Philippe Muylers* heeft reeds vele vragen beantwoord in zijn gecoördineerd antwoord. Op sommige moet hij voorlopig echter het antwoord schuldig blijven, bijvoorbeeld omdat er nog evaluaties of besprekingen volgen. Een ding is wel duidelijk: wie het scenario schrijft, beslist. De minister zal wel luisteren naar iedere partner die zinnige argumenten aandraagt. De lokale besturen moeten natuurlijk een duidelijke visie hebben, maar niet bedolven worden onder paperassen. De minister zal daarover overleggen met zijn collega's. Alle plannen samen zorgen immers voor de overlast.

Doelgroepenbeleid is een inclusief beleid. Zowel het lokale niveau als de federaties zullen aandacht moeten besteden aan doelgroepen om aan financiële middelen te komen. Voor het lokale niveau zit dat trouwens duidelijk vervat in het Sport-voor-Allenbeleid.

Over de samenwerking tussen Onderwijs en Sport zal de minister gesprekken aanknopen met minister Smet, bevoegd voor Jeugd en Onderwijs. De gesprekken zullen ook handelen over de hogescholen en de universiteiten.

De minister heeft geen idee wanneer de uitspraak over de dopinggevallen zal gebeuren. De WADA-procedure is op vraag van de sporters opgeschort tot de gerechtelijke uitspraken er zijn. De minister heeft al met WADA gesproken onder meer over de getrapte strafmaat. In de loop van het voorjaar 2010 is er een internationale bijeenkomst op het WADA. Momenteel worden de bedenkingen verzameld en wordt bepaald welke aan WADA en welke aan de federaties zullen overgemaakt worden. Voorts zal bekeken worden of en hoe de regelgeving moet aangepast worden.

Mevrouw *Caroline Gennez* informeert of de 3,7 miljoen euro voor sociale projecten opnieuw zal worden ingeschreven en in overleg met de federaties en de lokale overheden zal worden besteed.

Minister *Philippe Muyters* deelt mee dat de taken nu aan de lokale overheden en de federaties toevertrouwd worden. De doelstellingen zijn bepaald, maar voorlopig zijn er onvoldoende middelen.

De verslaggevers,

Kris VAN DIJCK

Wim WIENEN

De voorzitter,

Philippe DE COENE

BIJLAGE 1:

Advies van de Vlaamse Sportraad over de beleidsnota Sport 2009-2014

2009-2014 Sport Beleidsnota

DOOR SAMENSPEL SCOREN

NAAR EEN GEZOND, DUURZAAM, RESULTAATGERICHT SPORTBELEID

Dit advies wordt bezorgd aan de Algemene Raad van de SARC, die een globaal advies coördineert.

ADVIES

Commentaar van de Vlaamse Sportraad

De Vlaamse Sportraad beseft dat het niet zijn taak is om de beleidsnota van de eigen minister te beoordelen. Dat komt het Vlaams Parlement toe. De Vlaamse Sportraad kan zich wel informeren, om nadien beter te adviseren.

De Vlaamse Sportraad had daarom op 4 en 10 november 2009 een gesprek over de Beleidsnota Sport 2009-2013 met Gert Vande Broek, Marc Van Der Beken, Nicole Bossaerts, raadgevers van Vlaams minister Philippe Muyters.

De Vlaamse Sportraad formuleerde op zijn plenaire vergadering van 10 november 2009 het volgende standpunt.

De beleidsnota is een zeer evenwichtig document. De voornaamste krachtlijn is stabiliteit: continueren en bestendigen, veeleer dan vernieuwen. Er is geen roep naar nieuwe regelgeving, maar een pleidooi voor decretale rust. Dat stemt perfect overeen met wat de Vlaamse Sportraad in zijn memorandum vraagt.

Veel zal ervan afhangen hoe het sportbudget de komende jaren evolueert. Iedereen zal een stukje in moeten leveren. De beleidsruimte zal uit efficiëntiewinst moeten komen. Dat vergt directe communicatie tussen personen en organisaties die met dezelfde dingen bezig zijn. Parallele circuits zijn uit den boze. De Vlaamse Sportraad onderschrijft de behoefte aan optimale samenwerking tussen de diverse sportactoren, zoals in de beleidsnota verwoord.

De Vlaamse Sportraad heeft moeite met de expliciete engagementen voor het voetbal. Dat is geen kritiek op de minister. Het kabinet-Muyters was bij de uitwerking van de beleidsnota gebonden door het Vlaamse regeerakkoord, waar Philippe Muyters niet mee over onderhandelde. Het regeerakkoord houdt onder meer afspraken in rond de organisatie van het WK voetbal 2018, de bouw van voetbalstadions, de creatie van 1 Bloso-topsportloket ... De beleidsopties zijn ook in niet geringe mate bepaald door wat de vorige ploeg op de rails zette. In verband met de voetbalstadions verwijst de Vlaamse Sportraad naar zijn advies van eerder dit jaar.

De redacteurs van de beleidsnota haalden ook inspiratie uit het memorandum van de Vlaamse Sportraad. Het memorandum is op 3 pijlers gebouwd: bewegen, meedoen, presteren. Die 3 pijlers duiken ook op in de beleidsnota. Dat is positief. De grens tussen bewegen en sporten vervaagt. De overheden moeten beweging, sport en gezondheid, verder naar elkaar toe laten groeien. De Vlaamse Sportraad pleit voor een inclusief beleid, dat reikt van beweging voor iedereen tot presteren op het hoogste niveau.

Onderwijs en ruimtelijke ordening zijn eveneens belangrijke factoren. Een bevoegdheidsoverschrijdende aanpak is nodig. De Vlaamse Sportraad wil minder improvisatie,

minder impulsieve acties, maar meer duurzaamheid, bijvoorbeeld door meer met de sportactoren samen te werken. Het kabinet blijkt op dezelfde lijn te zitten.

Philippe Muylers combineert de bevoegdheden sport en werk. Dat is een unieke kans om sport als tewerkstellingssector te promoten. De Vlaamse Sportraad bereidt daarover een uitgebreider advies voor. Het ISB heeft al toegezegd om zijn volgende jaarlijkse congres aan dat thema te wijden.

Philippe Muylers is ook bevoegd voor ruimtelijke ordening. Dat treft, want de sport worstelt met een ontstellend gebrek aan ruimte. Bovendien liggen nogal wat terreinen zonevreemd. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen II is in volle opmaak. Helaas, de sportsector blijft ook nu weer afwezig. Het agentschap moet dit op de voet volgen. Er staat ook niets over ruimtelijke ordening in het beleidsplan, naar verluidt wegens tijdsgebrek.

De Vlaamse Sportraad is tevreden dat er continuïteit is in het infrastructuurbeleid. Wat tijdens de vorige regeerperiode in gang werd gezet, wordt verder uitgevoerd. Lopende infrastructuurdossiers worden verder afgehandeld. De PPS-idee blijft overeind. De Vlaamse Sportraad wil nog graag duidelijker afspraken over topsportinfrastructuur.

Het regeerakkoord en de beleidsnota hebben het over één loket voor de topsport, maar toch krijgen Atletiek Vlaanderen en het Vlaamse Wielerteam een voorkeursbehandeling. Die 2 initiatieven kosten de Vlaamse overheid een pak geld. Integratie in de betrokken sportfederaties is beter dan aparte circuits in stand houden.

De Vlaamse Sportraad hecht veel belang aan de visibiliteit van Vlaanderen op internationale sportevenementen. In het verleden bleven afspraken daarover meestal dode letter. Dit wordt beter in een bindend besluit gegoten.

De Vlaamse Sportraad vindt het jammer dat er in de beleidsnota relatief weinig aandacht gaat naar administratieve vereenvoudiging. Ook Brussel komt niet uit de verf. En de sportdatabank laat op zich wachten. Het particulier initiatief kan hier desnoods bijspringen, zoals in Nederland gebeurde, met uitstekend resultaat. Topsport krijgt minder aandacht dan we de jongste jaren gewend zijn. Maar binnenkort keurt de minister het nieuwe topsportbeleidsplan goed.

De Vlaamse Sportraad vraagt bijzondere aandacht voor het schoolsportdossier en de FOLLO's. De hervorming van het schoolsportdecreet is al aan de 5de jaargang toe. Dit is een onvoorstelbaar verhaal. Verschillende problemen mbt het personeel raken niet opgelost: financiering van een 2de pensioenpijler, vakantieperiodes, overuren, ... De blijvende onzekerheid heeft invloed op de dagdagelijkse werking van de personeelsleden. De problematiek komt in deze beleidsnota niet aan bod, naar verluidt omdat er meer dan één minister bevoegd is. FOLLO (Flexibele Opdracht Leerkracht Lichamelijke Opvoeding, bredeschoolwerker, combinatiejob, ...) is een Vlaams innovatief initiatief dat bestendig verdient te worden.

De Vlaamse Sportraad is erg opgezet met het internationale luik van de beleidsnota. Hopelijk gaat Vlaanderen opnieuw, na de internationale windstilte tijdens de vorige regeerperiode, een prominente rol spelen op het Europese en internationale sportterrein. Het feit dat Vlaanderen woordvoerder en voorzitter is van het luik sport binnen het Belgisch EU-voorzitterschap, biedt een uitstekende gelegenheid om die toonaangevende rol weer op te nemen.

De Vlaamse Sportraad zal constructief met de minister en zijn kabinet meewerken in de realisatie van de beleidsnota. Voor adviezen op verzoek van de minister heeft de Vlaamse Sportraad 30 dagen, voor spoedadviezen 10 dagen. De vergadering vraagt het kabinet om daar rekening mee te houden.

Bart Vanreusel, *voorzitter van de Vlaamse Sportraad*
Line Dumoulin, *ondervoorzitter*

Lieven De Clercq, *secretaris*

BIJLAGE 2:

Advies van de Vlaamse Sportraad over het Topsportactieplan Vlaanderen II

D-SP-244-04

Arenbergstraat 9
1000 Brussel
Tel 02 553 06 29
sarc@vlaanderen.be
www.sarc.be

TOPSPORTACTIEPLAN VLAANDEREN II (2009-2012)

Advies van de Vlaamse Sportraad

De commissie Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaams Parlement vroeg de Vlaamse Sportraad op 3 december 2009, tijdens de hoorzitting over de beleidsnota Sport, advies over het nieuwe Vlaamse topsportactieplan.

De Vlaamse Sportraad had op zijn plenaire vergadering van 12 januari 2010 een gesprek over het topsportactieplan met Paul Rowe van het Bloso, Veerle De Bosscher van de VUB, en Geraldine Mattens van de Vlaamse Sportfederatie.

De Vlaamse Sportraad bracht op zijn plenaire vergadering van 12 januari 2010 het volgende advies uit.

Het nieuwe topsportactieplan kreeg vorm in een representatieve werkgroep van beleidsmakers en actoren uit het sportieve middenveld. De goede punten uit het eerste topsportactieplan werden behouden, omstreden stukken werd bijgestuurd, pijnpunten werden aangepakt. De criteria worden strenger, voor topsporters, maar ook voor trainers en lesgevers, die aan striktere diploma- en competentievereisten moeten voldoen. Ook voor wetenschappelijk onderzoek, infrastructuur en evenementen worden de criteria verscherpt.

De Vlaamse Sportraad schaaft zich achter de grote lijnen van het topsportactieplan, maar heeft enkele specifieke adviezen.

Topsportloket

Eén topsportloket, dat was de jongste jaren wellicht het voornaamste discussiepunt. De voormalige topsportmanager zag het topsportloket bij voorkeur los van de Bloso-administratie, de administratie hield liever zelf de touwtjes in handen. De discussie werd beslecht in het jongste Vlaamse regeerakkoord, dat het topsportloket aan het Bloso linkt. De Vlaamse Sportraad is tevreden dat tenminste die knoop is doorgemaakt. Maar het Bloso zal nu op zijn beurt moeten bewijzen dat het in staat is om de opdracht waar te maken. De resultaten van de voorbije 19 jaar zijn niet van aard om de scepsis weg te nemen. Maar de vernieuwde afdeling Topsport van het Bloso krijgt het voordeel van de twijfel.

Timing

De Vlaamse Sportraad moet vaststellen dat het Topsportactieplan Vlaanderen II ten minste een jaar te laat komt. De Vlaamse Regering had het goed moeten keuren op het moment dat de Olympiade voor Londen van start ging. Daarom moet Vlaanderen nu al werk maken van een topsportactieplan voor 2016. Nederland kijkt vooruit tot 2028.

Vlaanderen heeft, in tegenstelling tot Nederland, geen (top)sportcultuur. De cijfers liegen er niet om. Vlaanderen heeft 15 atleten in de top 8 van de wereld, Nederland heeft er 516. Het ligt voor de hand dat Vlaanderen nauwer met Nederland samen gaat werken.

Talentontwikkeling

Prioritair voor het topsportactieplan 2016 is talentontwikkeling. De Vlaamse Sportraad adviseert om de efficiëntie van de topsportscholen permanent op te volgen en bij te sturen. Voor talenten die niet naar de topsportscholen gaan, moet er nog meer worden ingezet op de kwaliteit van de sportclubs als eerste opvang van talent.

(Co)financiering

Vastgesteld wordt dat Vlaanderen een topsportsysteem kent dat nagenoeg volledig door de overheid wordt gerund, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Nederland.

Vlaanderen moet, alweer naar het voorbeeld van Nederland, proberen het bedrijfsleven nauwer bij de topsport te betrekken en langs die weg de mogelijkheden uit te breiden. De overheid kan onmogelijk de grootste geldschieter van de topsport blijven. Dat is maatschappelijk nauwelijks te verantwoorden.

Professionalisering

Vlaanderen heeft meer toptrainers en jeugdtoptrainers nodig. De lacune kan worden aangevuld met eigen opleidingen of buitenlandse trainers. Internationale samenwerking met onder meer Nederland, of met Engeland, is aangewezen. Topsporttrainers moeten voortaan aan hogere selectiecriteria met minimumkwalificaties voldoen. Het is des te meer gerechtvaardigd dat ze samen met de topsportcoördinatoren, een betere verloning krijgen en een beter fiscaal en sociaal statuut.

De Vlaamse Sportfederatie moet haar rol spelen in de competentieverhoging binnen de sportfederaties. Onze sportfederaties hebben niet alle knowhow. De overheid moet hen prikkelen om méér te doen voor topsport dan nu het geval is.

De opdracht van de jeugdtrainer topsport mag iets breder worden ingevuld. De jeugdtrainer topsport moet niet alleen geselecteerd talent bereiken, hij of zij kan ook de katalysator zijn in de kwaliteitsverhoging op clubniveau, door de clubtrainers nauw bij zijn of haar werkzaamheden te betrekken.

Trainer A en trainer B moeten meer richting topsport worden geprofileerd, de opleiding instructeur B veeleer richting breedtesport op clubniveau. Het feit dat jeugdathleten steeds jonger worden geselecteerd, heeft pedagogische en psychologische consequenties. Het is noodzakelijk om daar een trainersopleiding rond te creëren.

Professionals versus vrijwilligers

In veel sportfederaties zijn de bestuursleden vrijwilligers, terwijl het kader uit professionals bestaat. Dat creëert een spanningsveld. De professionals willen meer autonomie. Het nieuwe uitvoeringsbesluit voor de topsport richt in de sportfederaties een commissie topsport op. Maar je kunt de werknemer niet boven de werkgever plaatsen. Dergelijke spanningsvelden zijn op alle niveaus terug te vinden. Dit debat overstijgt de topsport. De Vlaamse Sportfederatie is de aangewezen instantie om die kwestie aan te pakken.

Tewerkstellingsprojecten

Atletiek Vlaanderen en de 3 Vlaamse wielerploegen blijven buiten de reikwijdte van het topsportactieplan. De instapcriteria moeten op het niveau van het Bloso. De filosofie en de doelstellingen van de wielerploegen moet in het topsportactieplan worden verduidelijkt. De Vlaamse Sportraad adviseert dat die projecten gekaderd worden binnen het topsportbeleid en er integraal deel van uitmaken, volgens dezelfde normen.

Lokaal niveau

De basis voor een (top)sportcultuur wordt gelegd op het lokale niveau. Ook voor talentdetectie is dat niveau belangrijk. Toch worden de lokale overheden, traditioneel erg actief in de breedtesport, niet als partner genoemd in het topsportactieplan. Dat strookt met het kerntakendebat: topsport is een regionale aangelegenheid, breedtesport

een lokale. Het gevolg is dat lokale overheden geen beleid hebben rond topsport en geen faciliteiten voor topsporters voorzien.

Er zijn weliswaar uitzonderingen. Zo stelt Leuven accommodaties voor topsporters beschikbaar tegen democratische prijzen. Andere gemeenten doen een inspanning via steun voor topsportscholen.

De Vlaamse Sportraad adviseert het lokale niveau meer kansen te geven om bij de topsport te worden betrokken. Topsporters kunnen lokale steun genieten en topsport kan ook worden ingezet voor de creatie van een goed (top)sportklimaat: lokale promotie, prijsuitreikingen, infrastructuur, ...

Infrastructuur

Er is behoefte aan meer en betere topsportinfrastructuur, en betere trainingsfaciliteiten. Het bestaande aanbod volstaat niet om op kwaliteitsvol niveau te kunnen trainen. De infrastructuur is niet aangepast aan de behoeften van de topsporter. Bijvoorbeeld een powerzaal, kinezaal, ... nabij de trainingsruimte; een ruimte ingericht voor recuperatie na de training, ... Een efficiënter gebruik van bestaande infrastructuur zou ook al helpen. Één topsportcentrum naar Nederlands model (Papendal), zou ideaal zijn.

Topsportscholen

Een evaluatie van de topsportscholen komt er vanaf 2011. Dat moet in overleg met de sector. Voor topsportinternaten zijn bijkomende richtlijnen nodig en een lijst met desiderata, bijvoorbeeld over de kwaliteit van de voeding. De resultaten van de evaluatie moet beleidsmatig worden vertaald, in overleg met Onderwijs.

Universiades

In tegenstelling tot de EYOD en de Wereldspelen, komen de Universiades niet in het topsportactieplan voor. In de studentensportwereld zijn een aantal mogelijkheden en ook een stuk motivering daardoor weggevallen. De vraag rijst of het competitieniveau een verzoek rechtvaardigt om dit opnieuw te bekijken.

De Vlaamse Sportraad adviseert om een analyse te maken van het effectieve niveau van de Universiades. Een duidelijk beeld is nodig om een juist oordeel te formuleren.

Hefboom

Het topsportactieplan mist een hoofdstuk over de topsport als hefboom voor een maatschappelijk gedragen brede sportcultuur. De gunstige invloed van topsport en topsportatleten kan beter worden uitgespeeld. Topsport zet aan tot sportbeoefening. Beleidsmakers moeten ervoor zorgen dat het niet bij een tijdelijk fenomeen blijft.

Slot

Samengevat vindt de Vlaamse Sportraad het topsportactieplan een degelijk voorbereid werkstuk, gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek, ruim gedragen door de sector en door de betrokken administraties. Niet overambitieuw, maar haalbaar in de huidige economische context. De Vlaamse Sportraad vraagt permanent overleg met de sector over de uitvoering van het plan. Geregelde rapportering aan de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement is een terechte vraag, gelet op de ruime overheidssteun.

Bedenkingen

Het gevaar van actieplannen op maat van Olympiades is dat de focus maar op middellange termijn ligt. Wetende dat de vorming van talent tot topsport 2 tot 3 Olympiades vergt, is er zeer dringend behoefte aan een langetermijnvisie (2016-2020). Dat wil niet zeggen dat het voorliggende topsportactieplan geen effect op lange termijn kan hebben. Maar dat is niet omschreven en er zijn ook geen targets aan gekoppeld.

Met dit topsportactieplan beoogt men 5 medailles te forceren op de Olympische Spelen in Londen. Één medaille kost naar schatting meer dan 1 miljoen euro. Zou het niet beter zijn om maximaal in te zetten op een echte sportmentaliteit in Vlaanderen? Daar komen dan wel topsporters uit voort, voor wie medailles belangrijk vindt. Het is niet omdat een land veel medailles wint op de Olympische Spelen, dat het sportbeleid van dat land beter is.

Olympische Spelen mogen overigens niet de enige graadmeter zijn voor topsportsucces. Waarom geen topsportbarometer waar ook EK-WK in zijn opgenomen? In Nederland gebruikt NOC*NSF zo'n barometer al jaren. Dat geeft een veel beter zicht op de evolutie, met jaarlijkse ipv vierjaarlijkse meetpunten, zodat tussentijds kan worden bijgestuurd.

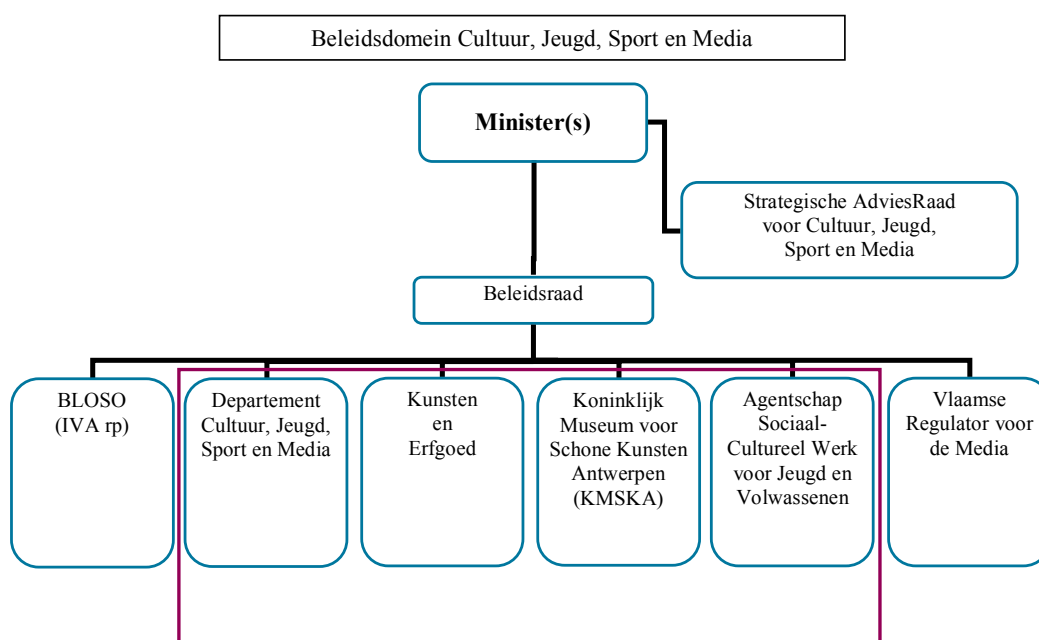
Tot slot herinnert de Vlaamse Sportraad graag aan het hoofdstuk topsport uit zijn memorandum voor de huidige Vlaamse Regering.

De Vlaamse Sportraad stelt vast dat het nieuwe topsportactieplan aan enkele wensen tegemoetkomt.

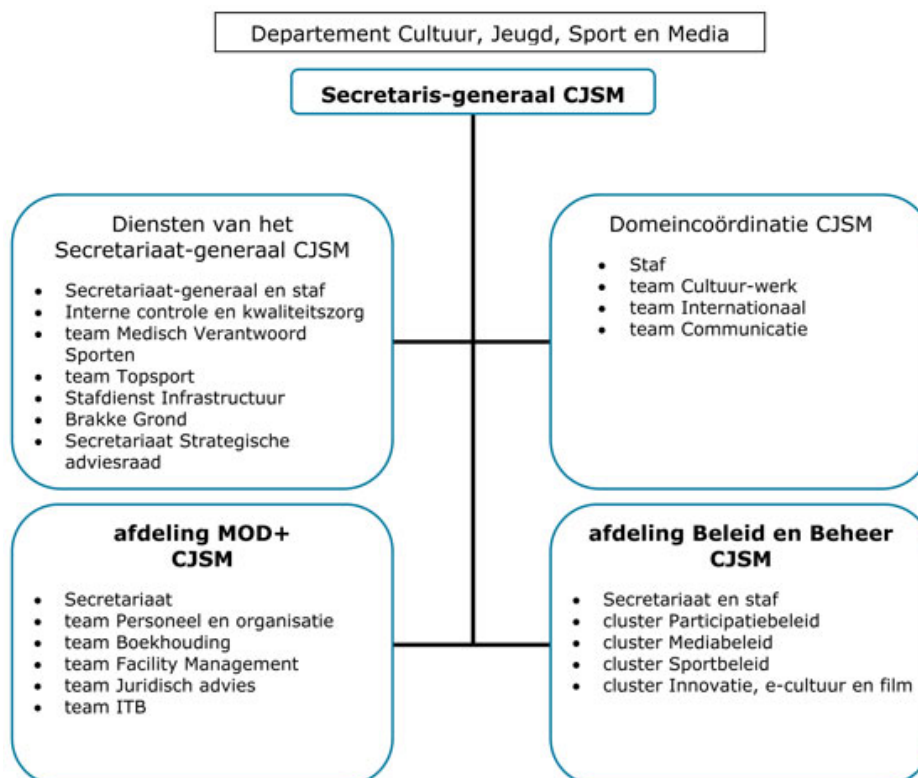
- 5.1. **Vlaanderen** moet in de topsport **beter internationaal herkenbaar** worden, als erkenning voor de Vlaamse investeringen.
- 5.2. Extra impulsen zijn op korte termijn nodig voor **technologische innovatie** in de topsport. In de internationale context heeft Vlaanderen een probleem van schaalgrootte. Daarom moet er innovatief en strategisch worden gewerkt. Er moeten **samenwerkingsverbanden** worden opgezet met universitaire en andere kenniscentra en technologische bedrijven. De wetenschappelijke kennis moet worden vertaald naar de realiteit van het sportterrein.
- 5.3. De **professionalisering** van het begeleidingskader van topsporter, topsportbelofte en topsporttalent, blijft prioritair. Er moet aan een **sociaal statuut** voor de topsporter en de topsporttrainer worden gewerkt, in overleg met de federale instanties die ter zake nog bevoegd zijn.
- 5.4. Extra inspanningen zijn nodig voor initiatieven rond **loopbaanbegeleiding** van topsporters na hun actieve sportloopbaan.
- 5.5. Om het Vlaamse topsportsucces op langere termijn te verzekeren, is blijvende aandacht en financiële ondersteuning nodig voor **talentdetectie en -ontwikkeling**.
- 5.6. De werking van de **topsportscholen** – of zijn het topsporttalentscholen? – moet geregeld worden geëvalueerd en eventueel bijgestuurd, om de uitstroom te optimaliseren.
- 5.7. Er is behoefte aan een geïntegreerd **topsportinfrastructuurplan**. Op basis van een inventaris en behoeftestudie moet een langetermijnstrategie worden ontwikkeld.
- 5.8. Een **focusbeleid** moet worden overwogen, toegespitst op de sporten waar Vlaanderen een traditie in heeft, goed in is of kan worden.
- 5.9. De realisatie van **één aanspreekpunt**, waar al jaren voor wordt geijverd, vergt een duidelijke taakafbakening en volgehouden samenwerking tussen de actoren in het topsportbeleid. Dit is noodzakelijk voor de administratieve vereenvoudiging, maar nog meer vanuit het oogpunt van een efficiënter topsportbeleid. Wie vindt dat één aanspreekpunt al een realiteit is, wordt door atleten tegengesproken. Atleten hebben andere ervaringen, zo heeft de Vlaamse Sportraad vastgesteld.
- 5.10. Voor de ondersteuning van topsportevenementen is er behoefte aan een **objectief beoordelingskader** en een meer coherent beleid. Overleg en afstemming met andere subsidieverstrekkingen is wenselijk.
- 5.11. De inbreng van de **commerciële sector** moet worden aangemoedigd, maar zonder inmenging in sporttechnische aspecten.

Bart Vanreusel, *voorzitter van de Vlaamse Sportraad*
Line Dumoulin, *ondervoorzitter*
Lieven De Clercq, *secretaris*

BIJLAGE 3:
Organogram beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media

BIJLAGE 4:
Organogram Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media

BIJLAGE 5:

Organogram van het intern verzelfstandigd agentschap Bloso

